

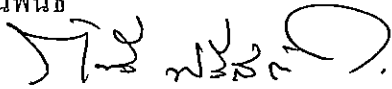
ศึกษาความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของ
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง

ณัฐนันท์ โพธิจันทร์

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหารระดับต้น
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มิถุนายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ณิชฐนันท์ โพธิจันทร์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

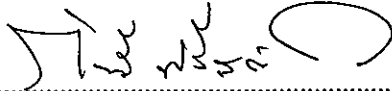
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ดร.ภัทรี 프리สตัด)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

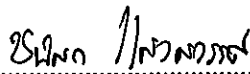
..... ประธาน

(ดร.ภัทรี 프리สตัด)

..... กรรมการ

(ดร.สาธิต ปิติวรา)

..... กรรมการ

(ดร.ชนิสรา แก้วสวรรค์)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วันที่ 26 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “ศึกษาความต้องการการช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยางในความ
รับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง” สำเร็จลงได้ด้วยความ
กรุณาจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางให้มีความ
สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะผศ.ดร.บรรพต วิรุณราช, ผศ.ดร.สุชนนี เมธิโยธิน และดร.ภัทธี พิริสตัด
ได้กรุณาแนะนำให้คำปรึกษา และแก้ข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งผู้ศึกษารู้สึก
ซาบซึ้งในความกรุณาและเสียสละเวลาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณ ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ นายสุชิน ชูเชิด หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
อำเภอแก่ง และนายสมพงศ์ บัวเงิน หัวหน้าแผนกปฏิบัติการ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำ
สวนยางอำเภอแก่ง ที่ได้กรุณาช่วยตรวจสอบ แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะผลการวิจัย และ
ขอขอบคุณเกษตรกรชาวสวนยางทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน บิดา มารดา ตลอดจนทุกท่านที่เกี่ยวข้องซึ่งมิได้
กล่าวนาม ณ ที่นี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ณัฐนันท์ โพธิจันทร์

56710261: สาขาวิชา: บริหารธุรกิจ ; บธ.ม. (สำหรับผู้บริหาร)

คำสำคัญ: ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยาง

ณัฐนันท์ โพธิจันทร์: ศึกษาความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง (EDUCATION NEED FOR RUBBER PLANTATION CASE STUDY OFFICE OF THE RUBBER REPLANTING AID FUND) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: ภัทรี frisตัด, Ph.D., 75 หน้า.
ปี พ.ศ.2558

การศึกษาเรื่อง “ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง” มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาอย่างมีทิศทางสำหรับเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง ซึ่งมีเกษตรกรชาวสวนยางทั้งหมด 4,835 ราย และได้ทำการสุ่มสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง จำนวน 17 ราย โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ อำเภอแกลง 6 ราย อำเภอวังจันทร์ 6 ราย และอำเภอเขาชะเมา 5 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ในเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการทำสวนยาง

ผลการวิจัยพบว่า เป็นพืชที่ปลูกง่ายและดูแลรักษาง่าย มีการสนับสนุนจากรัฐบาล โดยมีสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เป็นผู้ดูแลให้คำแนะนำแก่เกษตรกรชาวสวนยาง

ปัญหาที่เกษตรกรชาวสวนยางพบจากการปลูกยางพารา คือ ราคาผลผลิตที่ตกต่ำ ค่าแรงงานในการดำเนินการทำสวนยางอยู่ในเกณฑ์สูง ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้น ทำให้สวนยางเกิดความเสียหาย ส่งผลต่อผลผลิตที่ลดน้อยลง ทำให้เกษตรกรมีความต้องการให้ภาครัฐ และภาคเอกชนช่วยเหลือในเรื่องของราคาขายพารา และช่วยหาตลาดส่งออกผลผลิตยางพาราเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

56710261 : MAJOR: BUSINESS ADMINISTRATION FOR EXECUTIVE;
M.B.A. (BUSINESS ADMINISTRATION FOR EXECUTIVE)

KEYWORDS : NEEDS OF RUBBER FARMERS

NATTANAN POTHICHAN : A STUDY OF THE NEEDS OF RUBBER FARMERS IN THE RESPONSIBLE AREA OF OFFICE OF THE RUBBER REPLANTING AID FUND, KLAENG DISTRICT. THESIS ADVISOR: PHATRE FRIESTAD, PH.D., 75 P. 2016.

The study entitled "A study of the needs of rubber farmers in the responsible area of office of the rubber replanting aid fund, Klaeng District" attempts to solved the problems for rubber farmers in the responsible area of Office of the rubber replanting aid fund, Klaeng District. There were 4,835 farmers in the area and 17 farmers divided into three groups including 6 farmers from Klaeng District, 6 farmers from Wang Chan District, and 5 farmers from Khao Chamao District, were randomly selected for the interviews. Instrument to collect the data was interview asking for problems and obstacle to do rubber plantation.

The findings reveal that rubber can be planted and took care easily. There was a support from government by the work of the office of the rubber replanting aid fund to take care and provide suggestions to the farmers.

The problems of rubber farmers were the price of rubber had declined whilst the labor to operate the work in rubber plantation were at the high rate. The natural disaster ruined the farms and led to the low production. The farmers needs the assistance from government sectors and private sectors about the price of rubber and the market to export rubber product in order to solve the current problems.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับขงพารา.....	6
นโยบายช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง.....	13
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....	20
ข้อมูลและแหล่งข้อมูล.....	20
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	21
การรวบรวมข้อมูล.....	21
การวิเคราะห์ข้อมูล	22
4 ผลการศึกษา	23
ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง.....	23
ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการทำสวนยาง	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	45
สรุปผลการศึกษา.....	45
อภิปรายผล	49
ข้อเสนอแนะ.....	40
ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป	40
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	52
ภาคผนวก ก รับรองผลการสัมภาษณ์ และข้อเสนอแนะ	54
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์.....	57
ภาคผนวก ค สรุปผลความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสัมภาษณ์ (วิจัยเชิงคุณภาพ)	61
ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมทางวิชาการ (อักขราวิสุทธิ์).....	69
ประวัติย่อของผู้วิจัย	75

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่	
2-1 มาตรฐานการเจริญเติบโตของต้นยาง	9
4-1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง	23
4-2 รายได้ พื้นที่ในการปลูก พันธุ์ยาง จำนวนต้นยาง ปีที่ปลูก ของเกษตรกรชาวสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง.....	25
4-3 จำนวนต้นยางที่เปิดกรีด ระบบกรีด ปริมาณผลผลิต แรงงานในการดำเนินการสวนยาง ของเกษตรกรทำสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำ สวนยางอำเภอแก่ง.....	26
4-4 ท่านคิดว่าภัยธรรมชาติ (ไฟไหม้ ภัยแล้ง ฝนตก) มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพารา หรือไม่อย่างไร	27
4-5 ท่านคิดเห็นเช่นใดกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจาก ราคาที่ดิน พันธุ์ต้นยาง อุปกรณ์ต่างๆ.....	29
4-6 ท่านคิดว่าแมลง วัชพืช และโรคที่เกิดกับต้นยางพารา มีผลต่อการดำเนินการทำสวน ยางพาราหรือไม่อย่างไร	33
4-7 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านแรงงาน และ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิต เป็นต้นทุนที่สูง หรือไม่.....	35
4-8 ท่านมีความคิดเห็นเช่นใดเกี่ยวกับต้นทุนในการดำเนินการ กับผลตอบแทนที่ได้รับ.....	37
4-9 ท่านมีการวางแผนก่อนการปลูกยางหรือไม่อย่างไร เพื่อให้ได้ยางที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ.....	38
4-10 ท่านคิดอย่างไรกับสถานการณ์ยางพาราในปัจจุบัน	40
4-11 ท่านมีความต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือในเรื่องใด	42

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่	
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
2-1 แนวทางการควบคุมพื้นที่ปลูกยาง	14

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยก้าวสู่ผู้ผลิตยางธรรมชาติอันดับหนึ่งของโลกตั้งแต่ปี พ.ศ.2534 เป็นต้นมา ก่อความตื่นตัวให้เกษตรกรเลือกปรับเปลี่ยนการปลูกพืชผลอื่นมาสร้างสวนยางอย่างต่อเนื่อง มากมาย (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2554) โดยมีเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศถึง 1.26 ล้านครัวเรือน การปลูกยางพารานอกจากจะเป็นการสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร โดยการกรีดยางนำเอาน้ำยางมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางแล้ว ต้นยางพาราที่หมดอายุการกรีดยางยังสามารถทำรายได้โดยการส่งเข้าอุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ได้อีกทางหนึ่ง

ผลผลิตจากน้ำยางสดที่เกษตรกรชาวสวนยางผลิตส่วนใหญ่สามารถแปรรูปเป็นยางแผ่นดิบ จำหน่ายในรูปแบบน้ำยางสดโดยตรง และผลิตเป็นยางก้อนถ้วยหรือเศษยาง แต่ยางแผ่นดิบจะนำไปผลิตต่อเป็นยางแผ่นอบแห้งหรือยางแผ่นผึ่งแห้ง ยางแผ่นรมควัน ส่วนน้ำยางสดเมื่อขายให้กับพ่อค้าหรือโรงงานแล้วจะนำไปแปรรูปเป็นน้ำยางข้น สำหรับยางก้อนถ้วยจะไปผลิตเป็นยางเครพซึ่งส่วนใหญ่ยางเครพจะนำไปแปรรูปเป็นยางแท่ง และยังมีเศษยางหรือยางแผ่นคุณภาพคละที่เป็นวัตถุดิบขั้นต้นในการผลิตเป็นยางแท่งได้ การผลิตยางในระดับเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อนำไปผลิตเป็นยางดิบประเภทต่าง ๆ ฉะนั้นสิ่งที่เกษตรกรควรคำนึงถึง คือตลาดหรือแหล่งรับซื้อ ตลาดจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนช่วยในการพิจารณาการตัดสินใจของเกษตรกรในการผลิตยางชนิดต่าง ๆ เพื่อจำหน่าย นอกจากนี้ยังต้องศึกษาต้นทุน ศึกษาราคายาง และศึกษาสภาวะตลาดยางเพราะในแต่ละช่วงฤดูกาลราคายางแต่ละชนิดจะขึ้นลงตามสภาวะความต้องการของโลก (สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร, 2556)

ปัจจุบันธุรกิจยางพาราของไทยเผชิญกับภาวะราคาตกต่ำ ส่งผลกระทบต่อรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางพาราและนำไปสู่ความเดือดร้อนของเกษตรกร ประเด็นคำถามที่น่าสนใจเมื่อราคายางตกต่ำ คือต้นทุนการผลิตที่แท้จริงของเกษตรกรในปัจจุบันเป็นเท่าไร คຸ້มทุนหรือไม่ ต้นทุนใดในการผลิตมีส่วนที่สูง และจะลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรอย่างไรภายใต้ภาวะราคายางพาราตกต่ำ ดังนั้นแนวทางการประเมินต้นทุนยางพาราจึงเป็นเรื่องที่สำคัญต่อเกษตรกรชาวสวนยางพาราในการประเมินสถานการณ์การผลิตของตนเองที่สามารถลดต้นทุนการผลิตของตนเองได้อันนำไปสู่ข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาราคายางตกต่ำ นอกจากนี้จำเป็นต้องมี

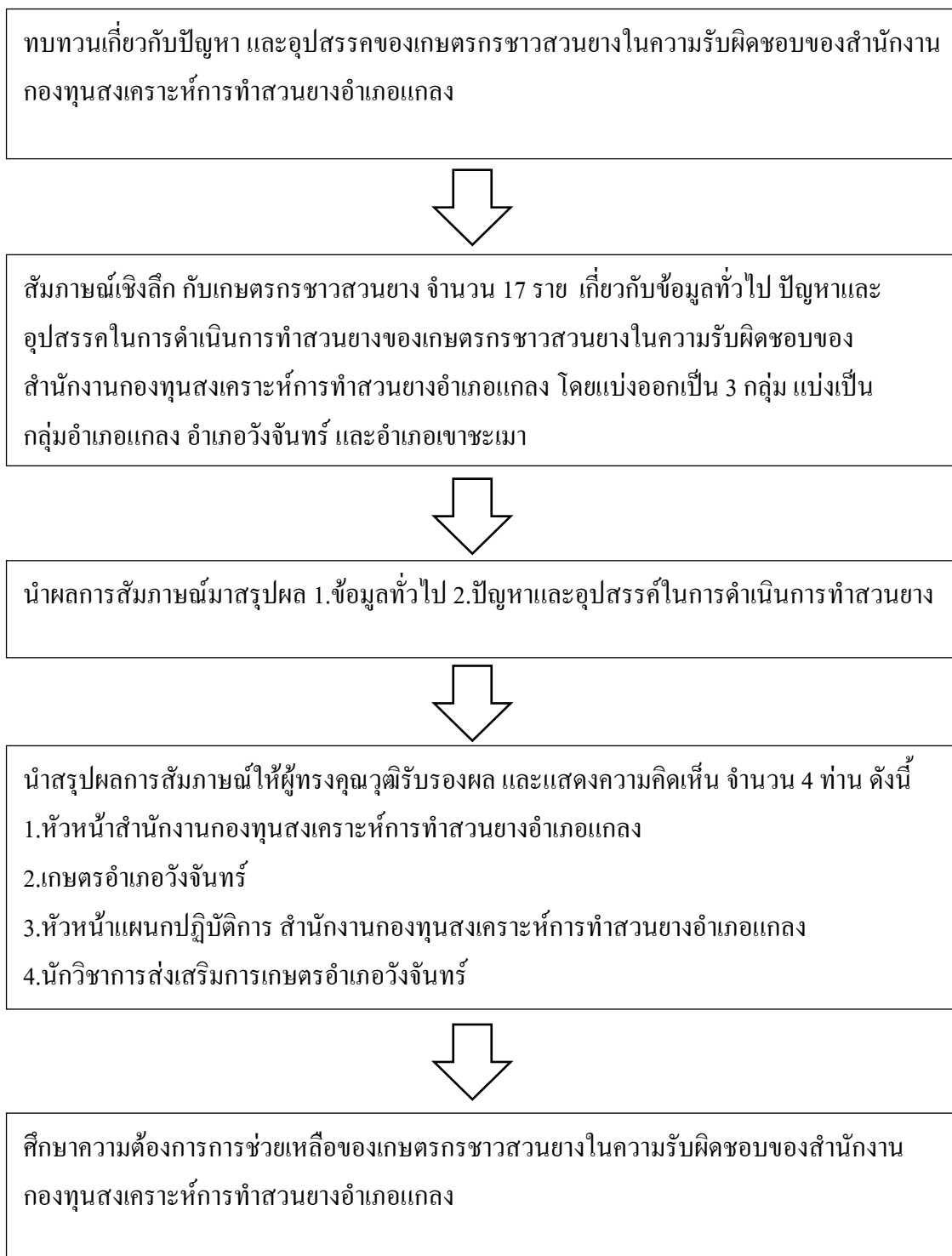
แนวทางการแก้ไขปัญหาระยะยาวเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของระบบยางพาราไทย (มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์, 2556)

อำเภอแกลง จังหวัดระยอง เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูกยางพารา และมีเกษตรกรทำสวนยางพาราเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีजूครับซื้อ และ โรงงานยางแท่งในพื้นที่ แต่สิ่งที เกษตรกรในพื้นที่ต้องเผชิญคือปัญหาราคายางพาราในปัจจุบันตกต่ำ ค่าครองชีพสูงขึ้น ต้นทุนที่มีแนวโน้มจะสูงขึ้น แต่เกษตรกรก็ยังคงเก็บผลผลิตขายได้ในปริมาณเท่าเดิม ซึ่งเกษตรกรไม่สามารถปรับปริมาณผลผลิตให้สอดคล้องกับค่าครองชีพได้ งานวิจัยในครั้งนี้จึงศึกษาการแก้ปัญหาอย่างมีทิศทางสำหรับเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อศึกษาถึงปัญหาที่เกษตรกรชาวสวนยางประสบอยู่ และควรมีการส่งเสริมหรือช่วยเหลือเกษตรกรในพื้นที่อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการการช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

เพื่อเป็นข้อมูลให้กับเกษตรกรที่สนใจทำสวนยางพารา สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการตัดสินใจ

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา : การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเน้นการศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินการทำสวนยาง
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ : ศึกษาเฉพาะเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา : ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาระหว่าง เดือน ธันวาคม 2558 ถึง เดือน กุมภาพันธ์ 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลผลิต หมายถึง น้ำยาง และผลผลิตที่ได้จากน้ำยางพารา ที่อยู่ในรูปของยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน ยางก้อนถ้วย

ความต้องการของตลาด หมายถึง ความต้องการผลผลิตที่ได้จากยางพารา เช่น น้ำยาง ไม้ยาง

ราคา หมายถึง ราคาซื้อขายน้ำยาง หรือผลผลิตที่ได้จากน้ำยาง และ ไม้ยางพารา
แรงงาน หมายถึง แรงงานที่ทำหน้าที่ตั้งแต่กระบวนการปลูก การกรีด การเก็บน้ำยาง และดูแลต้นยางพารา

การส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ หมายถึง การที่เกษตรกรได้รับ การสนับสนุนจากภาครัฐ หรือสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง

เกษตรกรชาวสวนยาง หมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางที่เข้ามาติดต่อขอสงเคราะห์เพื่อทำสวนยางพารากับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หมายถึง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่ไม่แสวงหาผลกำไร ปฏิบัติงานในกิจการการยางแห่งประเทศไทย ภายใต้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดำเนินการช่วยเหลือให้คำแนะนำกับเกษตรกรที่ปลูกยางพารา และพืชปลูกแทน

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง หมายถึง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่แยกสาขาจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดระยอง ดำเนินการ

ช่วยเหลือให้คำแนะนำกับเกษตรกรที่ปลูกยางพารา และพืชปลูกแทนในพื้นที่อำเภอแกลง
อำเภอวังจันทร์ และอำเภอเขาชะเมา

สถาบันวิจัยยาง หมายถึง หน่วยงานของรัฐ ที่อยู่ภายใต้กรมวิชาการเกษตร
ดำเนินการส่งเสริม วิจัยและพัฒนายางพารา

ยางพันธุ์ดี หมายถึง พันธุ์ยางที่ผ่านการรับรองจากกรมวิชาการเกษตร โดยมี
สถาบัน วิจัยยางเป็นผู้ศึกษาค้นคว้า และทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ความต้องการการช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง” ได้มีการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับยางพารา
2. นโยบายช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง
3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับยางพารา

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2556, หน้า 1) ยางพาราเป็นไม้ยืนต้นที่มีอายุก่อนเปิดกรีดหลายปี แต่หากเก็บเกี่ยวผลผลิตน้ำยางอย่างเหมาะสม จะมีอายุเศรษฐกิจยาวนานให้ผลตอบแทนสูงคุ้มค่าแม้ในช่วงราคายางพาราไม่สูงนักก็ตาม ทศวรรษที่ผ่านมาผลผลิตต่อหน่วยสูงมากอย่างต่อเนื่อง มีการปลูกยางพาราเพิ่มจำนวนมากในทุกภาคของประเทศ มูลค่าจากการส่งออกผลผลิตในรูปวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ยางพาราในช่วงทศวรรษเดียวกันจัดอยู่ในลำดับแรกของผลผลิตจากการเกษตรของประเทศ

1. กำเนิดสวนยางพาราในประเทศไทย

เอกชัย พุกษ์อำไพ (2547, หน้า 8) ประเทศไทยได้เริ่มปลูกยางพาราหลังประเทศมาเลเซียเพียงประมาณ 10 ปี ต้นยางที่ปลูกรุ่นแรก ๆ ปลูกจากเมล็ดหรือจากต้นกล้าที่งอกแล้ว (เมล็ดงอกที่โคนต้นยางแก่) มาปลูก เนื่องด้วยต้นยางปลูกง่ายและสภาพดินฟ้าอากาศอำนวย ราษฎรจึงนิยมปลูกเป็นสวนยางขนาดเล็กทั่วไปในลักษณะที่เรียกว่า “ป่ายาง”

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2556, หน้า 1) ยางพารา เป็นไม้ยืนต้นที่มีถิ่นกำเนิดในบริเวณร้อนและชุ่มชื้นแถบลุ่มแม่น้ำอเมซอนในทวีปอเมริกาใต้ การนำยางพาราจากแหล่งกำเนิดมาปลูกในประเทศแถบเอเชีย เริ่มขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.1860 โดย Sir Henry Wickham จากการรวบรวมเมล็ดยางจำนวน 70,000 เมล็ดจากตำบล Boim Rim ฝั่งแม่น้ำ Tapajos ในมลรัฐพาราของประเทศบราซิล นำไปเพาะที่สวนพฤกษชาติคิว (Kew botanical garden) ประเทศอังกฤษ ได้ต้นกล้ายางจำนวน 2,700 ต้น ในจำนวนนี้ 1,900 ต้น ได้ส่งไปปลูกที่สวนพฤกษชาติ Heneratgoda ประเทศศรีลังกา และในปี ค.ศ.1877 ได้ส่งต้นกล้าจากศรีลังกา 22 ต้น ไปปลูกที่สวนพฤกษชาติสิงคโปร์

13 ต้น อีก 9 ต้น นำไปปลูกในสวนข้าหลวงอังกฤษ Sir Hugh Low ที่กัวลาแกงซา ประเทศมาเลเซีย จากต้นกล้าจำนวน 22 ต้นนี้เอง ที่กล่าวได้ว่าเป็นฐานพันธุกรรมของต้นยางพาราที่ปลูกเป็นการค้าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้

2. หลักในการเลือกใช้พันธุ์ยาง

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2556, หน้า 8) การที่จะเพิ่มผลผลิตยางในการพื้นที่ปลูกได้นั้น มีปัจจัยที่จะต้องพิจารณาและมีการปฏิบัติที่เหมาะสม คือ การเลือกใช้พันธุ์ดี การควบคุมโรคและแมลง การกำจัดวัชพืชและใส่ปุ๋ย และการกรีดยกเกี่ยวผลผลิตน้ำยางที่เหมาะสมต่อต้นยาง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเลือกใช้พันธุ์ดีนั้น เป็นปัจจัยที่ทำได้ง่ายและมีต้นทุนต่ำ ในการที่จะเพิ่มผลผลิตยาง ดังนั้นการจะตัดสินใจว่าจะเลือกปลูกยางพันธุ์ใดนั้น ควรยึดหลักการว่า จะต้องเป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงสุดและมีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ของเกษตรกรผู้ปลูก ซึ่งควรพิจารณาตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 พิจารณาว่าพื้นที่ปลูก มีสภาพแวดล้อมใดที่ไม่เหมาะสม เป็นข้อจำกัดที่มีความรุนแรงมากน้อยเพียงใด สามารถแก้ไขได้หรือไม่ และส่งผลกระทบต่อทำให้ผลผลิตมากน้อยเพียงใด ดังเช่นสภาพพื้นที่ปลูก ชนิดและความอุดมสมบูรณ์ของดิน มีการระบาดของโรคใดรุนแรง ระบาดในระดับรุนแรงมากน้อยเพียงใด เป็นพื้นที่ลมแรงหรือไม่ ให้พิจารณาตามข้อจำกัดของพันธุ์ที่ระบุไว้ในแต่ละพันธุ์ เพื่อจะใช้ในการตัดสินใจเลือกพันธุ์ยางที่ด้านทานได้ถูกต้อง

2.2 พิจารณาลักษณะประจำพันธุ์แต่ละพันธุ์ จากเอกสารคำแนะนำพันธุ์ยางของสถาบันวิจัยยาง โดยเฉพาะลักษณะที่อ่อนแอต่อสภาพแวดล้อมที่เป็นข้อจำกัด และคัดเลือกพันธุ์ที่สามารถปลูกในพื้นที่นั้นๆ ได้

2.3 ลำดับที่ของพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง จากเอกสารคำแนะนำพันธุ์ยางแล้วเลือกพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงสุด ถือว่าเป็นพันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับปลูกในพื้นที่ดังกล่าว

นอกจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นแล้ว เกษตรกรควรจัดการสวนยางตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยยาง เช่น ระยะเวลาปลูก การใส่ปุ๋ย การตัดแต่งกิ่ง การป้องกันกำจัดโรค การใช้ระบบกรีดยางและสารเคมีเร่งน้ำยางให้เหมาะสมกับพันธุ์ยาง เพื่อให้ได้ผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้สูง และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ต้นยาง นอกจากนี้แล้วในการปลูกยางในพื้นที่ปลูกขนาดใหญ่ควรปลูกยางหลายพันธุ์ เนื่องจากเมื่อเกิดการระบาดของโรค การปลูกยางเพียงพันธุ์เดียวจะทำให้การระบาดของโรคมีความรุนแรงมากขึ้น

3. ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่นำมาใช้เป็นข้อพิจารณาในการเลือกพันธุ์ยาง

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2556, หน้า 9) สภาพแวดล้อมของการปลูกยาง จะรวมทั้งการเขตกรรมและสภาพแวดล้อมในพื้นที่ปลูก ซึ่งการเขตกรรมตั้งแต่การปลูกถึงการกรีดยาง

เก็บเกี่ยวผลผลิตขงนั้น เป็นปัจจัยที่สามารถแก้ไขและเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นเกษตรกรจึงควรปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อสร้างผลสำเร็จในการปลูกยาง ส่วนสภาพแวดล้อมในพื้นที่ปลูกจัดเป็นปัจจัยบังคับหรือปัจจัยที่ไม่มีโอกาสเลือก แก้ไขและเปลี่ยนแปลงได้อย่างแต่มีอิทธิพลต่อการให้ผลผลิต ดังนั้นการคัดเลือกพันธุ์ยางจึงต้องนำปัจจัยนี้ มาใช้ในการพิจารณาการเลือกพันธุ์ยางปลูก ดังนี้

3.1 ดินและสภาพพื้นที่ นับเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมที่สำคัญมาก โดยเฉพาะในพื้นที่ปลูกยางใหม่ที่มีระดับความสมบูรณ์ดินที่เหมาะสมต่อการปลูกยางน้อยกว่าพื้นที่ปลูกยางเดิม ทำให้ผลตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของการปลูกยาง การอยู่รอดของต้นยาง การเจริญเติบโตจนถึงการเก็บเกี่ยวผลผลิตน้ำยาง ดังนั้นการเลือกพันธุ์ยางที่สามารถปรับตัวได้ดีกับดินและสภาพพื้นที่ปลูก จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

3.1.1 ชนิดและสมบัติของดิน ดินแต่ละชนิดจะมีสมบัติทางเคมีและกายภาพที่แตกต่างกันทำให้มีความเหมาะสมต่อการปลูกยางแตกต่างกัน

3.1.2 ความลึกของหน้าดิน โดยปกติต้นยางต้องการดินที่มีหน้าดินลึกมากกว่า 1 เมตร เพื่อให้รากสามารถยึดเกาะได้อย่างมั่นคง การปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น จะทำให้ต้นยางโค่นล้มง่าย ดังนั้นการปลูกยางในพื้นที่ดังกล่าวควรจะเลือกพันธุ์ยางที่มีทรงพุ่มเล็กหรือปานกลาง แดกกิ่งสมดุล

3.1.3 ระดับน้ำใต้ดิน ในสภาพพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกยาง ระดับน้ำใต้ดินควรลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตร แต่มีบางพันธุ์ที่เกษตรกรสามารถเลือกปลูกได้

3.1.4 ความลาดชันของพื้นที่ พันธุ์ยางโดยทั่วไปไม่เหมาะสมที่จะนำไปปลูกในพื้นที่ลาดชันมากกว่า 160 องศา เช่น พื้นที่เป็นควนเขา เพราะจะทำให้ต้นยางโน้มเอียง เนื่องจากแดกกิ่งและทรงพุ่มในระดับสูง ทำให้ต้นยางโค่นล้มได้ง่ายดังนั้นพันธุ์ยางที่มีทรงพุ่มใหญ่ แดกกิ่งไม่สมดุล จึงไม่เหมาะสมสำหรับปลูกในพื้นที่ลาดชัน

3.2 โรค ในแต่ละพื้นที่ ชนิดความรุนแรงในการระบาดของโรคจะแตกต่างกันออกไปตามสภาวะที่เหมาะสมต่อการแพร่กระจาย ดังนั้นก่อนที่จะปลูกยางควรจะศึกษาและพิจารณาดูก่อนว่ามีโรคอะไรระบาดบ้าง ระบาดอยู่ในระดับรุนแรงมากน้อยเพียงใดเพื่อที่จะได้ตัดสินใจเลือกพันธุ์ยางที่ต้านทานโรคนั้นๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งการระบาดของโรคมีความสัมพันธ์กับปริมาณและการกระจายตัวของฝน ความชื้นสัมพัทธ์ และอุณหภูมิ

3.3 ความรุนแรงของลม ลมเป็นสาเหตุสำคัญของการฉีกขาด การหักโค่นและถอนรากของต้นยาง ในพื้นที่ปลูกยางที่มีความรุนแรงของลมมากกว่า 62 กิโลเมตรต่อชั่วโมง เป็นระยะเวลาหลายวันในแต่ละปี ถือว่าเป็นพื้นที่ที่เสี่ยงต่อความเสียหายที่เกิดจากลมได้ แต่โดยทั่วไป

แล้วในพื้นที่ปลูกยางของประเทศไทยความแรงของลมที่เกิดขึ้นตามปกติ จะมีผลทำให้ต้นยางเสียหายเล็กน้อย ยกเว้นพื้นที่ในบางจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น สุรินทร์ สกลนคร มุกดาหาร อุรธานี และอุบลราชธานี ที่มีความรุนแรงของลมในระดับปานกลาง อาจจะทำให้ต้นยางเสียหายได้ ดังนั้นการเลือกพันธุ์ยางปลูกในพื้นที่จังหวัดต่างๆ เหล่านี้ ต้องพิจารณาเลือกพันธุ์ที่ต้านทานลมได้ดี

4. พื้นที่ปลูกยาง

4.1 พื้นที่ปลูกยางเดิม หมายถึง พื้นที่ปลูกยางใน 14 จังหวัดของภาคใต้ และ 3 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ ระยอง จันทบุรี ตราด

4.2 พื้นที่ปลูกยางใหม่ หมายถึง พื้นที่ปลูกยางในจังหวัดอื่นๆ นอกเหนือจากจังหวัดในพื้นที่ปลูกยางเดิม

5. พันธุ์ยางที่แนะนำให้ปลูก

5.1 สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2556, หน้า 12) พันธุ์ยางที่แนะนำให้ปลูกในคำแนะนำพันธุ์ยางปี พ.ศ.2554 แบ่งออกเป็น 3 ชั้น ตามรายละเอียดของข้อมูลดังนี้

5.1.1 พันธุ์ยางชั้น 1 เป็นยางพันธุ์ดี ผ่านการทดสอบและศึกษาลักษณะต่างๆ อย่างละเอียดแนะนำให้ปลูกโดยไม่จำกัดเนื้อที่ปลูก

5.1.2 พันธุ์ยางชั้น 2 เป็นยางพันธุ์ดี อยู่ระหว่างการทดลองและศึกษาลักษณะบางประการเพิ่มเติมแนะนำให้ปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 30 ของเนื้อที่ปลูกยางที่ถือครอง แต่ละพันธุ์ควรปลูกไม่น้อยกว่า 7 ไร่ เกษตรกรที่มีความประสงค์จะปลูกพันธุ์ยางชั้นนี้ ควรปลูกภายใต้การแนะนำจากสถาบันวิจัยยาง

5.1.3 พันธุ์ยางชั้น 3 เป็นยางพันธุ์ดี อยู่ระหว่างการทดลองและยังมีข้อมูลจำกัดแนะนำให้ปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของเนื้อที่ปลูกยางที่ถือครอง แต่ละพันธุ์ควรปลูกไม่น้อยกว่า 7 ไร่ เกษตรกรที่มีความประสงค์จะปลูกพันธุ์ยางชั้นนี้ ควรปลูกภายใต้การแนะนำจากสถาบันวิจัยยาง

5.2 พันธุ์ยางแนะนำชั้น 1 และชั้น 2 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามวัตถุประสงค์ของการปลูกดังนี้

5.2.1 กลุ่ม 1 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง เป็นพันธุ์ที่ให้น้ำยางสูงเป็นหลัก การเลือกปลูกพันธุ์ยางในกลุ่มนี้ควรมุ่งเน้นผลผลิตน้ำยาง

5.2.2 กลุ่ม 2 พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูงและมีการเจริญเติบโตดี ลักษณะลำต้นตรงให้ปริมาณเนื้อไม้ในส่วนลำต้นสูง

5.2.3 กลุ่ม 3 พันธุ์ยางเพื่อผลิตเนื้อไม้ เป็นพันธุ์ที่มีการเจริญเติบโตดีมาก ลักษณะ ลำต้นตรงให้ปริมาตรเนื้อไม้ในส่วนลำต้นสูงมาก ผลผลิตน้ำยางจะอยู่ในระดับต่ำกว่า พันธุ์ยางในกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 เหมาะสำหรับเป็นพันธุ์ที่จะปลูกเป็นสวนป่าเพื่อการผลิตเนื้อไม้

6. มาตรฐานการเจริญเติบโตของต้นยาง

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2556, หน้า 46) สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ได้กำหนดมาตรฐานความเจริญเติบโตของต้นยาง โดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง ได้แก่ พันธุ์ยางที่ใช้ปลูก สภาพแวดล้อม การเลือกใช้วัสดุปลูก การบำรุงรักษาสวนยาง ดังนี้

ตารางที่ 2-1 มาตรฐานการเจริญเติบโตของต้นยาง

อายุ (ปี)	ขนาดลำต้นที่ความสูง 150 เซนติเมตรจากพื้นดิน		
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
2	12 ซม.	14 ซม.	16 ซม.
3	21 ซม.	24 ซม.	27 ซม.
4	29 ซม.	33 ซม.	37 ซม.
5	36 ซม.	41 ซม.	46 ซม.
6	43 ซม.	47 ซม.	52 ซม.

7. การดูแลรักษาสวนยาง

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2556, หน้า 46) การดูแลรักษาสวนยางเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การปลูกยางประสบผลสำเร็จ ให้ต้นยางเจริญเติบโต เปิดกรีดได้เร็ว มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

การปลูกซ่อม เมื่อมีต้นยางตาย ควรปลูกซ่อมโดยเร็วด้วยต้นยางชำถุงในช่วงฤดูฝน ไม่ควรปลูกซ่อมเมื่อต้นยางอายุมากกว่า 2 ปี

การตัดแต่งกิ่งและการสร้างทรงพุ่ม การตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้นในช่วงยางอ่อน เป็นการเตรียมพื้นที่บริเวณลำต้นให้เหมาะสมเพื่อให้มีพื้นที่กรีดยางสูง ปราศจากกิ่งก้านและปุ่มปม นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มพื้นที่ใบรวมให้มากขึ้น มีผลทำให้ขนาดลำต้นยางเพิ่มขึ้น

การดูแลสวนยางในฤดูแล้ง การคลุมโคน ควรคลุมบริเวณโคนต้นยางเพื่อรักษาความชื้นในดินช่วงฤดูแล้ง โดยใช้ฟางข้าว หรือเศษซากพืชคลุมบริเวณ โคนต้นยางเป็นวงกลมห่างจากโคนต้นยาง 5-10 เซนติเมตร

การป้องกันรอยไหม้จากแสงแดด ต้นยางที่ปลูกในเขตแห้งแล้งมักปรากฏรอยไหม้จากแสงแดด ซึ่งเกิดจากเนื้อเยื่อส่วนนั้นรับแสงแดดเป็นเวลานานติดต่อกันจนเนื้อเยื่อเสียหาย ดังนั้นก่อนเข้าฤดูแล้ง ควรใช้ปูนขาว หรือสีน้ำ (สีขาว) ทาบริเวณ โคนต้นยางส่วนเป็นสีน้ำตาลจนถึงสีน้ำตาลปนเขียวเพื่อป้องกันความรุนแรงของแสงแดดหากต้นยางเป็นรอยแผลแล้ว เปลือกแห้งก่อนเห็นเนื้อไม้ อาจมีเชื้อราหรือแมลงเข้าทำลาย ควรแกะเศษไม้ที่แห้งออก ทำความสะอาดรอยแผลแล้วใช้สีน้ำทาเพื่อเคลือบรอยแผล

การป้องกันไฟไหม้ในสวนยาง การป้องกันไฟไหม้ในสวนยาง ควรปฏิบัติก่อนเข้าช่วงแล้ง มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1. ทำแนวกันไฟโดยการไถ หรือขุดตักวัชพืชและเศษซากออกเป็นแนวกว้างไม่ต่ำกว่า 3 เมตร รอบบริเวณสวนยาง

2. กำจัดวัชพืชบริเวณแถวข้างข้างละ 1 เมตรก่อนเข้าฤดูแล้ง

8. การปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่วในสวนยาง

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2556, หน้า 47) พื้นที่ระหว่างแถวยาง หากไม่ปลูกพืชเสริมรายได้ ควรปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่วเพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ดิน โดยเฉพาะธาตุไนโตรเจนจากการตรึงไนโตรเจนของจุลินทรีย์ที่ปมของรากถั่ว ช่วยรักษาความชื้นในดิน ควบคุมวัชพืชและป้องกันการชะล้างธาตุของดิน นอกจากนี้เศษซากของพืชคลุมดินตระกูลถั่ว เมื่อย่อยสลายเป็นปุ๋ยอินทรีย์ธรรมชาติที่ไม่ต้องขนย้ายในแปลง เป็นการเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน ปรับโครงสร้างของดิน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้ปุ๋ยเคมีทำให้ต้นยางเจริญเติบโต เปิดกรีดได้เร็วขึ้น และผลตกค้างของพืชคลุมดินยังทำให้ผลผลิตยางเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามไม่ควรปล่อยให้พืชคลุมดินขึ้นพันต้นยาง เพราะจะกระทบต่อการเจริญเติบโตของต้นยางและอาจเป็นแหล่งอาศัยของโรคและแมลงในช่วงฤดูแล้งเศษซากของพืชคลุมที่แห้ง อาจมีเชื้อไฟอาจเกิดไฟไหม้สวนยางได้ จึงควรทำแนวกันไฟรอบสวนยางเพื่อป้องกันไฟไหม้สวนยาง

ในพื้นที่ปลูกยางใหม่ควรปลูกพืชคลุมพร้อมกับปลูกยางหรือหลังจากปลูกยาง ไม่ควรปลูกพืชคลุมก่อนปลูกยางเนื่องจาก พืชคลุมที่ปลูกก่อน รากของพืชคลุมจะแย่งน้ำ และอาหารของต้นยาง มีผลทำให้ต้นยางเจริญเติบโตช้า

9. การป้องกันกำจัดวัชพืช

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2556, หน้า 47) วัชพืชที่พบในสวนยางมีทั้งวัชพืชฤดูเดียว เช่น หญ้าตีนนก หญ้าตีนกา หญ้ากีส้มพู่ หญ้าตีนติด หญ้าใบไผ่ หญ้ามาเลเซีย หญ้าหวาย หญ้าเขมร สาบแรังสาบกา หญ้ายาง และวัชพืชข้ามปี เช่น หญ้าคา หญ้าจรจบดอกเหลือง หญ้าแพรกสาบเสือ จี๋ไก่อ่าน

วิธีป้องกันกำจัดวัชพืช ทำได้ดังนี้

1. ปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว ได้แก่ คาโลโป โคโนเนียม เช่น ไตรซีมา เพอราเรีย และซีรูเลียม ห่างจากแนวแถวยางประมาณ 2 เมตร
2. ใช้วัสดุคลุมดิน โดยนำวัสดุเหลือใช้ต่างๆ เช่น เปลือกถั่ว ฟางข้าว ชังข้าวโพด หรือกระดาษหนังสือพิมพ์คลุมโคนต้นยางเฉพาะต้น หรือตลอดแนว เว้นระยะพอควร ไม่ชิดโคนต้นยาง
3. ใช้แรงงาน ขูด ถาก คาย หรือตัดวัชพืชที่ขึ้นในแถวยาง และควรทำก่อนวัชพืชออกดอก
4. ใช้สารเคมีเมื่อจำเป็น

10. การเสริมรายได้ของเจ้าของสวน

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร (2556, หน้า 48) ในช่วงระยะ 1-3 ปีหลังปลูกยางเจ้าของสวนยางยังไม่มีรายได้จากสวนยาง จึงจำเป็นต้องหารายได้เสริมด้วยการปลูกพืชแซมยาง และเมื่อต้นยางให้ผลผลิตแล้วเจ้าของสวนยางยังสามารถปลูกพืชร่วมยางหรือเลี้ยงสัตว์ควบคู่กับการทำสวนยางเพื่อเพิ่มรายได้นอกเหนือจากรายได้จากยางเพียงอย่างเดียว ซึ่งเจ้าของสวนยางควรพิจารณาเลือกชนิดของพืช และสัตว์ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และความต้องการของตลาด

10.1 พืชแซมยาง หมายถึง พืชที่ปลูกระหว่างแถวยางในขณะที่ต้นยางมีอายุไม่เกิน 3 ปี พืชที่ปลูกควรเป็นพืชที่ไม่กระทบต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง และเป็นที่ต้องการของตลาด มีแหล่งน้ำ ต้องปลูกห่างจากแถวยาง 1 เมตร+ครึ่งหนึ่งของระยะระหว่างแถวของพืชแซม และควรใส่ปุ๋ยบำรุงพืชแซม ชนิดของพืชแซมยางที่แนะนำให้ปลูก ได้แก่ สับปะรด ข้าวไร่ ข้าวโพดหวาน ถั่วฝักยาว หญ้าอาหารสัตว์ อ้อยคั้นน้ำ แต่ไม่แนะนำให้ปลูกอ้อยโรงงาน เนื่องจากอ้อยโรงงานเป็นพืชที่ต้องการธาตุอาหารสูง และระยะเวลาเก็บเกี่ยวอ้อยเป็นช่วงฤดูแล้ง ไร่อ้อยแห้งอาจเป็นเชื้อไฟได้ง่าย และไม่ควรปลูกมันสำปะหลัง เนื่องจากมีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง หากเกษตรกรต้องการปลูกมันสำปะหลังระหว่างแถวยาง ควรปลูกห่างจากแถวยางไม่น้อยกว่า 2 เมตร ลดจำนวนแถวของมันสำปะหลัง และไม่ควรปลูกพันธุ์ที่มีลำต้นสูง

10.2 พืชร่วมยาง หมายถึง พืชที่ปลูกระหว่างแถวยางโดยอาศัยร่มเงาของต้นยาง จะต้องไม่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโต และการให้ผลผลิตของต้นยาง หรือการปฏิบัติงานในสวนยาง การปลูกพืชร่วมยางควรเลือกปลูกพืชตามความต้องการของตลาดและพิจารณาผลตอบแทนจาก

การลงทุนปลูกพืชแซมร่วมยางแต่ละชนิด ชนิดของพืชร่วมยางที่แนะนำให้ปลูก ได้แก่ ไร่กาแฟวน สละ หวาย สะเดาเทียม กระจวาน และไม้ดอก เช่น หน้าวัว เปลวเทียน จิงแดง การเลือกชนิดของพืชที่ปลูกเป็นพืชแซมยางหรือพืชร่วมยาง ควรหลีกเลี่ยงพืชที่เป็นแหล่งอาศัยของเชื้อราสาเหตุของโรคยางบางชนิด

10.3 การเลี้ยงสัตว์ในสวนยาง สามารถเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรเจ้าของสวนยาง ทั้งการปลูกหญ้าเพื่อเลี้ยงสัตว์ในสวนยางอ่อน และการปล่อยสัตว์กินหญ้าในสวนยาง สัตว์ที่นิยมเลี้ยง เช่น แพะ แกะ สัตว์ปีก นอกจากนี้ยังสามารถเลี้ยงผึ้งในสวนยางได้

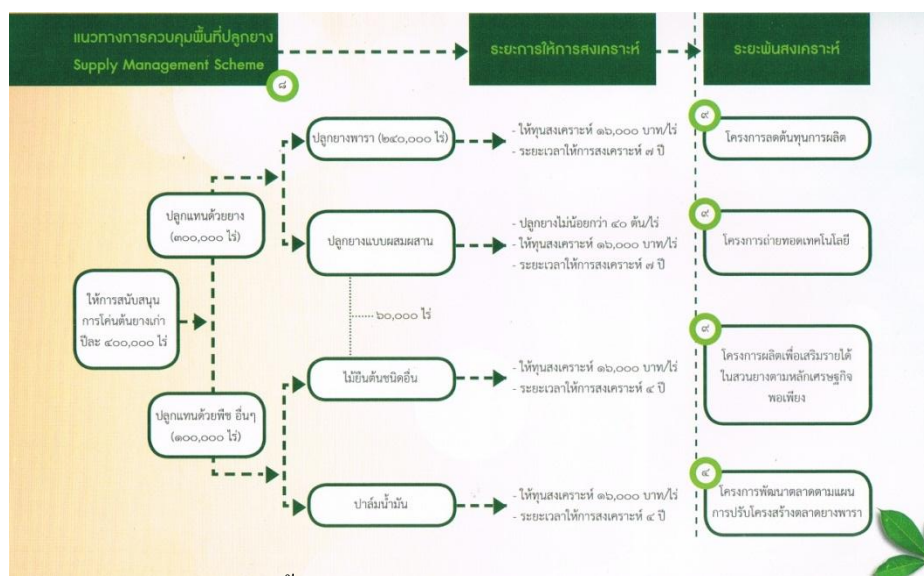
สรุปได้ว่ายางพาราเป็นไม้ยืนต้นที่ให้ผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ เมื่อต้องการที่จะลงทุนทำสวนยางพาราจะต้องศึกษาลักษณะพื้นที่ปลูก พันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ ปัจจัยสภาพแวดล้อม การจัดการดูแลรักษาอย่างไรจึงจะได้ผลผลิตที่ดี มีคุณภาพ และให้ผลประโยชน์ที่คุ้มค่ากับการลงทุน

นโยบายช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง

การพัฒนาอาชีพการทำสวนยางอย่างยั่งยืน

รัฐบาลได้กำหนดแนวทางพัฒนายางพาราทั้งระบบ เพื่อแก้ไขปัญหาราคายางตกต่ำจากการมีปริมาณผลผลิตยางเกินความต้องการ โดยมีมาตรการต่อเนื่องที่จำเป็นจะต้องดำเนินการตามแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพของเกษตรกร เช่น การลดพื้นที่ปลูกยางโดยการปลูกแทนด้วยพืชชนิดอื่น การลดต้นทุนการผลิตเสริมรายได้ในสวนยางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มีภารกิจในการดำเนินการให้การส่งเสริมให้ปลูกแทนยางเก่าด้วยยางพันธุ์ดี หรือ ไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ รวมถึงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการทำสวนยางให้กับเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรประสบผลสำเร็จและมีความยั่งยืนในการประกอบอาชีพการทำสวนยาง ซึ่งได้ดำเนินการตาม 4 โครงการหลัก ดังนี้

ภาพที่ 2-1 แนวทางการควบคุมพื้นที่ปลูกยาง

1. โครงการควบคุมปริมาณการผลิต

สนับสนุนให้เกษตรกรโค่นต้นยางเก่าที่ให้ผลผลิตไม่คุ้มค่าปีละ 4 แสนไร่ โดยเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าปีละ 1 แสนไร่ เช่น ปาล์มน้ำมัน หรือพืชชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ เป็นต้น และปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี 3 แสนไร่ แบ่งเป็นปลูกยางพารา 2.4 แสนไร่ และปลูกยางแบบผสมผสาน 6 หมื่นไร่ ทำให้สามารถลดพื้นที่ปลูกยางได้ชั่วคราว โดยเปลี่ยนเป็นยางพันธุ์ดีได้ 2.1 ล้านไร่ และลดพื้นที่ปลูกยางแบบถาวรได้ 7 แสนไร่ อีกทั้งลดผลผลิตยางได้ในปีแรกประมาณ 1.01 แสนตัน และเพิ่มขึ้นปีละ 1 แสนตัน จนถึงปีที่ 7 จะสามารถลดผลผลิตได้ถึง 7.11 แสนตัน

การสนับสนุนให้เกษตรกรโค่นต้นยางเก่าทิ้ง และให้การสงเคราะห์ปลูกแทนซึ่งระยะเวลาการปลูกแทนด้วยยางพารา และปลูกยางแบบผสมผสานใช้ระยะเวลาให้การสงเคราะห์ 7 ปี (อัตราสงเคราะห์ 16,000 บาท/ไร่) สำหรับการปลูกแทนด้วยไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ (อัตราสงเคราะห์ 16,000 บาท/ไร่) ใช้ระยะเวลาให้การสงเคราะห์ 4 ปี จึงเป็นแนวทางการควบคุมปริมาณการผลิตยางพาราในระยะเร่งด่วนเพื่อให้เกษตรกรมีทางเลือกในการทำการเกษตร และเพื่อสร้างความยั่งยืนในการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา

2. โครงการลดต้นทุนการผลิต

เป็นแนวทางการส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ให้เกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อให้เกษตรกรใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิตอย่างคุ้มค่า และใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการบริหารจัดการสวนยาง โดยมุ่งเน้นเรื่องของการลดต้นทุนการผลิตเป็นสำคัญ เช่น การใช้วัสดุปลูกที่ดีและมีคุณภาพ

เพื่อลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ การสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพ ในอัตรา 16,000 บาท/ไร่ ให้กับผู้เข้ารับการสงเคราะห์ การถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสม ทั้งการให้ความรู้ และผลักดันให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน และส่งเสริมการรวมกลุ่มให้เป็นสถาบัน เกษตรกรผสมปุ๋ยใช้เอง เพื่อเป็นแนวทางในการลดต้นทุนการผลิตในระยะยาว ควบคู่กับเพิ่มรายได้ ให้กับเกษตรกรรายย่อย รวมถึงการสร้างช่องทางการตลาดให้แก่เกษตรกร เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ ปลูกยาง ส่งเสริมให้จำหน่ายสินค้าได้ง่ายเน้นการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม สร้างความเข้มแข็ง และอำนาจการต่อรองในการขายสามารถจำหน่ายสินค้าได้ราคาเป็นธรรม ลดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง สินค้าเสริมสร้างความเข้มแข็ง โดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำ สวนยาง ให้ความ ช่วยเหลือทางด้านปัจจัยการผลิตและติดตามให้คำแนะนำกับเกษตรกร

3. โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยี

เป็นแนวทางการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อให้สามารถ นำไปใช้ในการบริหารจัดการสวนยางได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตั้งแต่การดูแลรักษาสวนยาง ระยะก่อนการเก็บเกี่ยวผลผลิต ระยะเก็บเกี่ยวผลผลิตและระยะเตรียมการ โค่นรวมถึงการพัฒนา ผลผลิตและการแปรรูปเบื้องต้นเพื่อเพิ่มมูลค่ายาง เช่น การฝึกอบรมการกรีดยาง โดยสำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง สนับสนุนให้มีการอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีความรู้การกรีดยาง อย่างถูกวิธี โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายให้กับเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศ เพื่อแนวทางหนึ่งในการ ช่วยลดต้นทุนการผลิตให้กับเกษตรกรรวมทั้งช่วยยืดอายุต้นยาง เพิ่มปริมาณผลผลิต

สำหรับการอบรมทางด้านการพัฒนาผลผลิตและการแปรรูป สำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง ได้จัดตั้งศูนย์เรียนรู้ยางพาราใน 4 จังหวัด ได้แก่ พัทลุง กระบี่ ขอนแก่น นครพนม เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ ศึกษาค้นคว้า ทดลอง วิจัย ขยายพันธุ์ยางพารา และถ่ายทอด เทคโนโลยีด้านยางพาราครบวงจรให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางให้มีความรู้ ทักษะ ความชำนาญ สามารถนำความรู้ไปใช้เพื่อการจัดการสวนยางได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและจัดตั้งโรงงานต้นแบบ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง 4 แห่งทั่วประเทศ ได้แก่ ปัตตานี สุราษฎร์ธานี ขอนแก่น และระยอง ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร ในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี เกี่ยวกับการแปรรูปและออกแบบผลิตภัณฑ์ยาง เพื่อสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ และเตรียมพร้อม เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยาง และผลิตภัณฑ์ยางในเชิงพาณิชย์

นอกจากนี้ยังมีการถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์จริงผ่าน “ครูยาง” ซึ่งเป็นตัวแทนที่ จะถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีทางการผลิต การบริหารจัดการสวนยาง การแปรรูปผลผลิต รวมไปถึงด้านการตลาด สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่เกษตรกรชาว สวนยาง ด้วยกัน จำนวนกว่า 12,000 คน ทั่วประเทศ

4. โครงการผลิตเพื่อเสริมรายได้ในสวนยางตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

เป็นแนวทางการส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์จากพื้นที่ภายในสวนยางให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ส่งเสริมให้เกษตรกรผู้รับการสงเคราะห์ปีละ 4 แสนไร่ เพื่อพัฒนาอาชีพการทำอาชีพสวนยางอย่างยั่งยืน ยึดหลักความพอเพียง ใช้ประโยชน์จากสวนยางในการประกอบกิจกรรมทางการเกษตรอื่น เพื่อเสริมรายได้และสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนต่อกับเกษตรกรผู้เข้ารับการสงเคราะห์ รวมถึงให้ความรู้และคำแนะนำในการประกอบอาชีพเสริม

นอกจากนี้ มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อดำเนินการบริหารจัดการองค์กรร่วมกัน เช่น การแปรรูปผลผลิตและการตลาดด้วยการพัฒนาชุมชนชาวสวนยางกว่า 51 หมู่บ้านทั่วประเทศ ตาม โครงการจัดตั้งหมู่บ้านเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร 50 พรรษา มหาวชิราลงกรณ ให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนด้วยความพอเพียงและจัดตั้งหมู่บ้านชาวสวนยางพัฒนา 10 หมู่บ้าน เพื่อเป็นต้นแบบในการสร้างชุมชนชาวสวนยาง ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ปลูกยางแห่งใหม่เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับสังคมชาวสวนยาง

โดยทั้ง 4 โครงการนี้ จะเป็นแนวทางที่ช่วยให้เกษตรกรชาวสวนยางเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ นำไปสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืนในอาชีพการทำสวนยางต่อไปในอนาคต

โครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง

คู่มือ โครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง (การยางแห่งประเทศไทย, 2558) เกษตรกรชาวสวนยางได้รับผลกระทบด้านการครองชีพ อันเนื่องมาจากปริมาณผลผลิตเกินความต้องการของตลาด และการผลิตมีต้นทุนสูงกว่าราคาขาย จึงทำให้ต้องดำเนินการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยาง และช่วยเหลือค่าครองชีพคนกรีดยาง โดยเป้าหมายของโครงการ คือ กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางผู้มีเอกสารสิทธิ์ ประกอบด้วยเจ้าของสวนยาง และหรือผู้เช่า และคนกรีดยางในสัดส่วนร้อยละ 60:40 อัตราไร่ละ 1,500 บาท จำนวน 850,000 ครัวเรือน ที่มีสวนยางเปิดกรีดยางไม่เกิน 15 ไร่ และกรณีครัวเรือนที่มีสวนยางเปิดกรีดยางเกินกว่า 15 ไร่ขึ้นไป ให้ไม่เกิน 15 ไร่ สำหรับรายชื่อเกษตรกรใช้ข้อมูลตามทะเบียนเกษตรกรของกรมส่งเสริมการเกษตร ปี 2557/ 2558 ประกอบการดำเนินการ โดย

1. เจ้าของสวนยาง/ ผู้เช่าสวนยาง 900 บาทต่อไร่ ครัวเรือนละไม่เกิน 15 ไร่ แบ่งเป็นการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิต 700 บาทต่อไร่ และสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพผลผลิต 200 บาทต่อไร่

2. คนกรีดยาง 600 บาทต่อไร่ ครัวเรือนละไม่เกิน 15 ไร่ เพื่อช่วยค่าครองชีพคนกรีดยาง

3. วงเงินงบประมาณ 13,124.00 ล้านบาท

3.1 แยกเป็นงบประมาณในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางวงเงิน 12,750 ล้านบาท โดยใช้จ่ายจากสภาพคล่องของ ธ.ก.ส. สำรองจ่ายไปก่อน และให้การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) นำเงินกองทุนพัฒนายางพารามาจ่ายคืนให้ ธ.ก.ส. เป็นลำดับแรกก่อน ทั้งนี้ หากไม่เพียงพอ ธ.ก.ส. เสนอขอรับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามความจำเป็นและเหมาะสมตามขั้นตอนต่อไป เพื่อชดเชยตามผลการจ่ายเงินที่เกิดขึ้นจริง และชดเชยดอกเบี้ยในอัตรา FDR+1 หรือตามความเห็นของกระทรวงการคลังต่อไป

3.2 วงเงินค่าบริหาร โครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางวงเงินทั้งสิ้น 374.00 ล้านบาท รายละเอียดตามความเห็นสำนักงบประมาณ

โครงการส่งเสริมการใช้ยางในหน่วยงานภาครัฐ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้เสนอเรื่อง โครงการส่งเสริมการใช้ยางในหน่วยงานภาครัฐไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ซึ่งสำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการขับเคลื่อนและปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน คณะที่ 5 คณะกรรมการขับเคลื่อนและปฏิรูปด้านความมั่นคง ลดความเหลื่อมล้ำ การเกษตรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเรื่องที่เป็นวาระเร่งด่วนและการแก้ไขปัญหาการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศได้เสนอความไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีได้เสนอแนวทางในขั้นตอนการปฏิบัติของโครงการ โดยเน้นให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ การยางแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องกำหนดมาตรการป้องกันและกำกับการดำเนินงานทุกขั้นตอนให้มีความโปร่งใสไม่ให้เกิดการทุจริต โดยเฉพาะการตรวจสอบขั้นตอนการรับซื้อยางให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย คือ เกษตรกรชาวสวนยางรายย่อยที่ขึ้นทะเบียนกับการยางแห่งประเทศไทย เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบการใช้เกษตรกรชาวสวนยางเป็นเครื่องมือในการแสวงหาผลประโยชน์ และเพื่อให้เกษตรกรชาวสวนยางได้รับผลประโยชน์จากโครงการฯ ดังกล่าวอย่างแท้จริง โดยที่โครงการส่งเสริมการใช้ยางในหน่วยงานภาครัฐ มีวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรในภาวะที่ราคายางลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยรับซื้อยางแผ่นดิบ น้ำยางสด และยางก้อนถ้วย จากเกษตรกรในปริมาณร้อยละ 12 ของปริมาณยางที่ออกสู่ตลาดโลกในช่วงเดือนมกราคม ถึง มีนาคม 2559 และรับซื้อในราคาไม่สูงเกินกว่า 45 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งยังต่ำกว่าต้นทุนการผลิตของเกษตรกรที่สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรประมาณการไว้ในปี 2558 ราว 64.21 บาทต่อกิโลกรัม จึงคาดได้ว่าการดำเนินการโครงการดังกล่าวจะไม่ส่งผล

กระทบต่อการปรับเปลี่ยนทิศทางและกลไกการผลิตและตลาดยางพารา แต่จะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนให้กับเกษตรกรเป็นการเป็นการชั่วคราว จนกว่าผลผลิตรอบใหม่จะทยอยออกสู่ตลาดราวเดือนพฤษภาคม 2559 นอกจากนี้การนำยางที่ผ่านการรับซื้อไปใช้ประโยชน์ในกิจการของภาครัฐ และเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยไม่มีนโยบายเพื่อเก็บเป็นสต็อกในระยะยาว ก็จะช่วยลดแรงกดดันต่อราคาตลาดยางเช่นที่เป็นมาในอดีตได้

2. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ การยางแห่งประเทศไทย และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับซื้อยางจากเกษตรกร ควรต้องใช้ประโยชน์จากข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรของการยางแห่งประเทศไทย ในการกำหนดจุดรับซื้อที่เหมาะสมและเกษตรกรรายย่อยที่ยังมีการกรีดยางอยู่ในปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก รวมทั้งควรวางระบบในการคัดกรองและตรวจสอบไม่ให้มีการนำยางที่อยู่ในระบบอยู่แล้วมาหมุนเวียนจำหน่ายให้กับโครงการฯ ซึ่งจะทำให้เกษตรกรไม่ได้รับประโยชน์จากโครงการฯ ได้รวมทั้งการรักษาคุณภาพยางที่ได้จัดซื้อเพื่อนำไปสู่กระบวนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความต้องการของผู้ใช้

3. เนื่องจากโครงการส่งเสริมการใช้ยางในหน่วยงานภาครัฐ มีขอบเขตของงานตั้งแต่ต้นทาง คือ การรับซื้อยางจากเกษตรกร ไปจนถึงปลายทาง คือ การแปรรูปและนำไปใช้ประโยชน์ในกิจการของรัฐประกอบด้วยมีหลายหน่วยงานเข้าร่วมในกระบวนการดังกล่าว

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญธรรม พลเจริญ (2552) การศึกษาเรื่องศักยภาพการทำสวนยางพาราของเกษตรกรจากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 49.26 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 วัตถุประสงค์ในการปลูกยางพาราเพื่อหวังผลระยะยาวเป็นมรดกแก่ลูกหลาน และส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีประสบการณ์ในการปลูกยางพารามาก่อน

ผลการศึกษาศักยภาพการทำสวนยางพาราของเกษตรกร เมื่อพิจารณาจากขนาดของลำต้น พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีศักยภาพต่ำ (ขนาดของลำต้นไม่ได้มาตรฐาน) เมื่อพิจารณาจากลำต้นที่เหลือต่อไร่พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีศักยภาพที่สูง (จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ เหลือ 70% ขึ้นไป) และเมื่อพิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้นพบว่า เกษตรกรครึ่งหนึ่งมีศักยภาพที่สูง (ความสมบูรณ์ของต้นดี)

ธีรวิมล ทัศนาลัย (2552) การศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนตอนนโยบายการแก้ไขปัญหาผลผลิตตกต่ำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการแก้ไขปัญหาผลผลิตราคาตกต่ำ ทั้งหมด 2 ด้าน คือ ด้านการผลิต และด้านการตลาด

โดยภาพรวม 2 ด้าน อยู่ในระดับดี เนื่องจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหา ราคาผลผลิตตกต่ำ ซึ่งการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ามีเกิดขึ้น คือ การพยุงราคา การประกันราคา และการแทรกแซงราคาจากภาครัฐ

ฐาปนี ชูชีพ (2555) การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนทำสวนยางพาราของเกษตรกร ตำบลเนินฆ้อ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนทำสวนยางพารา จะมีในเรื่องของปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมและปัจจัยด้านส่งเสริม/ สื่อสารจึงเป็นปัจจัยที่เกษตรกรได้ให้ความสำคัญที่ใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนทำสวนยางพารา โดยจะให้ความสำคัญเป็นลำดับท้าย ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเกษตรกรไม่ได้ให้ความสำคัญต่อเรื่องของปัจจัยด้านส่งเสริม/ สื่อสารและปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม เพราะเกษตรกรได้มุ่งเน้นไปในเรื่องของปัจจัยด้านกายภาพ และเรื่องของปัจจัยด้านชีวภาพเนื่องจากมีผลต่อการเพิ่มผลผลิตของน้ำยาง ฉะนั้นจึงจะเห็นได้ว่า เกษตรกรที่ทำสวนยางพารามุ่งไปที่เรื่องของปัจจัยด้านกายภาพที่ทำให้เกิดผลตอบแทนเพิ่มขึ้น เพื่อให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น โดยได้ผลตอบแทนจากการลงทุนทำสวนยางพารา

ศุภรทิพย์ นิลารักษ์ (2557) การศึกษาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง ภายในเขตพื้นที่ จังหวัดตราด ผลการศึกษาพบว่า

1. เกษตรกรชาวสวนยางในเขตพื้นที่จังหวัดตราดที่มีเพศต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน
2. เกษตรกรชาวสวนยางในเขตพื้นที่จังหวัดตราดที่มีอายุต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เกษตรกรชาวสวนยางในเขตพื้นที่จังหวัดตราดที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน
4. เกษตรกรชาวสวนยางในเขตพื้นที่จังหวัดตราดที่มีรายได้ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความต้องการการช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยางในความ
รับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา และ
รวบรวมข้อมูล โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเกษตรกรผู้ทำสวนยางในความ
รับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก รวมทั้งสิ้น 17 ราย
โดยทำการแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ อำเภอแก่ง จำนวน 6 ราย อำเภอวังจันทร์ จำนวน 6 ราย และ
อำเภอเขาชะเมา จำนวน 5 ราย เมื่อได้ผลการสัมภาษณ์จากเกษตรกรแล้ว จะนำผลการสัมภาษณ์มา
ให้ผู้ทรงคุณวุฒิรับรองผล จำนวน 4 ราย หรือจนกว่าข้อมูลจะอิ่มตัว เพื่อให้ได้ข้อมูลตาม
วัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ โดยกลุ่มตัวอย่างจะประกอบด้วย เกษตรกรผู้ทำสวนยาง หัวหน้า
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง เกษตรอำเภอวังจันทร์ หัวหน้าแผนก
ปฏิบัติการ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง และนักวิชาการส่งเสริม
การเกษตรอำเภอวังจันทร์

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งการเก็บข้อมูลตามลักษณะที่มาของข้อมูลได้ 2 ประเภท คือ

- ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นการเก็บข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเองโดยตรง จาก
การใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีเนื้อหาครอบคลุมในส่วนของต้นทุน
ในการดำเนินการ และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ
- ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ งานวิจัย
วิทยานิพนธ์ตำราวิชาการ เว็บไซต์ เอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งใช้ข้อมูลเหล่านี้ใน
การกำหนดที่มาและความสำคัญของปัญหา สร้างแบบสัมภาษณ์ รวมถึงเตรียมการวิจัยเพื่อให้ผล
การวิเคราะห์ออกมาให้เกิดความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แนวคำถามในการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาประเด็นคำถามจากการทบทวนวรรณกรรม และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข ปัญหาอย่างมีทิศทางของเกษตรกรชาวสวนยาง โดยสร้างคำถามให้มีความครอบคลุมตามประเด็น การศึกษา และขอบเขตของการศึกษาซึ่งเป็นที่ต้องการศึกษา เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เนื้อหาของคำถามสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามลักษณะของผู้ให้การสัมภาษณ์ โดยอาศัยหลักการ ตั้งแนวคำถามตามที่มีความเข้าใจง่าย

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อประสานงานกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง เพื่อรวบรวมข้อมูลของเกษตรกรชาวสวนยาง
2. เก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง โดยใช้แบบสัมภาษณ์ จำนวน 17 ราย โดยทำการแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ อำเภอแก่ง จำนวน 6 ราย อำเภอวังจันทร์ จำนวน 6 ราย และอำเภอเขาชะเมา จำนวน 5 ราย
3. นำผลการวิจัยไปสอบถามความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ คือ หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง เกษตรอำเภอวังจันทร์ หัวหน้าแผนกปฏิบัติการ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง และนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรอำเภอวังจันทร์
4. หลังจากรวบรวมข้อมูลแล้ว นำข้อมูลมาตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลในเบื้องต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในเบื้องต้นเป็นการวิเคราะห์โดยใช้การนำผลการวิจัยมาวิเคราะห์เป็นประเด็น ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
2. ต้นทุนในการดำเนินการทำสวนยางพารา
3. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการทำสวนยางพารา
4. ความคิดเห็นต่อผลการวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ

ก่อนที่จะพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ต้องทำการตรวจสอบข้อมูลเพื่อหาความตรงกันของข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาเรียงลำดับใช้ตรรกะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่มีความเป็นเหตุเป็นผลกัน เพื่อนำมาสรุปเป็นข้อมูลในเรื่องนั้น ๆ

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เรื่อง ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง จากการศึกษาได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง ประกอบด้วย อำเภอแกลง อำเภอวังจันทร์ อำเภอเขาชะเมา จำนวน 17 ราย โดยทำการแบ่งเป็น อำเภอแกลง จำนวน 6 ราย อำเภอวังจันทร์ จำนวน 6 ราย และอำเภอเขาชะเมา จำนวน 5 ราย และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ราย จะนำเสนอผลการศึกษาลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง
2. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการทำสวนยาง

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรทำสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง

ลำดับ	ชื่อ – สกุล	อายุ	สถานภาพ	การศึกษา
1	ค.ต.สรรพชัย สุรพิพิธ	62	สมรส	ปริญญาตรี
2	นางสาวฐานิตา เกิดเดช	46	สมรส	ปวส.อนุปริญญา
3	นางสาธิตี สุวรรณบุตร	48	สมรส	ต่ำกว่า ม.3
4	นางอุดม ยิ่งยืน	51	สมรส	ม.6 หรือเทียบเท่า
5	นายประพาฬ วงศ์สุบิน	44	สมรส	ม.6 หรือเทียบเท่า
6	นางสาวฉวีวรรณ รัตนวิจิตร	46	โสด	ม.6 หรือเทียบเท่า
7	นางสาวประทุม ฤทธิ์เดชะ	62	โสด	ต่ำกว่า ม.3
8	นายอุกฤษดิ์ เสริมสุขธีอนุวัฒน์	53	สมรส	ม.6 หรือเทียบเท่า

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	อายุ	สถานภาพ	การศึกษา
9	นางสาวตีมะ อาดำ	31	โสด	ปริญญาตรี
10	นางสาวอาชียะ อาดำ	30	โสด	ปวส.อนุปริญญา
11	นายมนตรี วงศ์ช่าง	36	สมรส	ปริญญาตรี
12	นายสมพงศ์ บัวเงิน	40	สมรส	ปริญญาโท
13	นางณัชชา ปานกลาง	40	สมรส	ต่ำกว่า ม.3
14	นายจริงใจ ปาลสุทธิ	79	สมรส	ปริญญาตรี
15	นางสกุลตลา บุญเรือง	50	สมรส	ปริญญาตรี
16	นายคำรณ บำรุงกิจ	55	สมรส	ต่ำกว่า ม.3
17	นายธีรศิษฏ์ ปัญญาอิง	50	สมรส	ปวส.อนุปริญญา

จากตารางที่ 4-1 พบว่าเกษตรกรชาวสวนยางนั้นเป็นงานที่สามารถทำได้ทั้งชาย และหญิง เป็นอาชีพที่ต้องทำงานในช่วงเวลาเช้ามีดจนถึงช่วงสาย (03.00 น. - 08.00 น.) เหตุผลในการประกอบอาชีพนี้มีหลายปัจจัย เช่น เป็นอาชีพที่บรรพบุรุษเคยทำมาก่อน พื้นที่ไม่สามารถทำการปลูกพืชชนิดอื่นได้ หรือไม่มีความสามารถในการดูแลพืชชนิดอื่น เนื่องจากยางพาราเป็นพืชที่ไม่ยุ่งยากในการดูแลรักษา ในส่วนของช่วงอายุมักจะมีอายุเฉลี่ยตั้งแต่ 30-79 ปี โดยที่นางสาวอาชียะ อาดำ เป็นเกษตรกรที่มีอายุน้อยที่สุด คือ อายุ 30 ปี และนายจริงใจ ปาลสุทธิ เป็นเกษตรกรที่มีอายุมากที่สุด คือ อายุ 79 ปี จากข้อมูลในการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยางในช่วงอายุ 40-59 ปี เป็นช่วงอายุที่ประกอบอาชีพทำสวนยางมากที่สุด คือ จำนวน 6 ราย สถานภาพของเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส หรือมีครอบครัวแล้ว ซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางมีการศึกษาตั้งแต่ต่ำกว่า ม.3 จำนวน 4 ราย ม.6 หรือเทียบเท่า จำนวน 4 ราย ปวส.อนุปริญญา จำนวน 3 ราย ปริญญาตรี จำนวน 5 ราย และปริญญาโท จำนวน 1 ราย ซึ่งเกษตรกรที่มีช่วงระดับการศึกษาตั้งแต่ ปวส.อนุปริญญา จนถึง ปริญญาโท เกษตรกรเหล่านี้มีอาชีพทำสวนยางเป็นอาชีพเสริม

ตารางที่ 4-2 รายได้ พื้นที่ในการปลูก พันธุ์ยาง จำนวนต้นยาง ปีที่ปลูก ของเกษตรกรชาวสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง

ลำดับ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	พื้นที่ในการปลูก ยางพารา	ชื่อพันธุ์ต้นยาง	จำนวนต้นยาง	ปีที่ปลูก
1	20,001-30,000	11-2-95	RRIM 600	1,250	2540
2	20,001-30,000	8-3-12	RRIM 600	560	2550
3	10,000-20,000	13-1-50	RRIM 600	1,200	2539
4	10,000-20,000	19-2-1	RRIM 600	1,300	2538
5	ต่ำกว่า 10,000	4-1-18	RRIM 600	350	2550
6	10,000-20,000	7-3-2	RRIM 600	490	2535
7	20,001-30,000	23-0-74	RRIM 600	1,600	2520
8	10,000-20,000	12-0-57	RRIM 600	1,070	2549
9	10,000-20,000	10-1-4	RRIM 600	730	2533
10	20,001-30,000	23-0-90	RRIM 600	1,610	2533
11	20,001-30,000	21-1-23	RRIM 600	1,500	2547
12	20,001-30,000	30 - 0 - 0	RRIM 600	2,000	2540
13	ต่ำกว่า 10,000	2-3-52	RRIM 600	300	2547
14	10,000-20,000	6-0-77	RRIM 600	420	2533
15	20,001-30,000	11-0-0	RRIM 600	1,300	2549
16	ต่ำกว่า 10,000	2-1-78	RRIM 600	220	2551
17	10,000-20,000	4-1-59	RRIM 600	320	2546

จากตารางที่ 4-2 พบว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีรายได้อยู่ในระดับต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 3 ราย 10,000 - 20,000 บาท จำนวน 7 ราย และ 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 7 ราย รายได้จะขึ้นอยู่กับขนาดของที่ดิน ซึ่งถ้าหากมาพื้นที่ในการทำสวนยางมาก รายได้ที่ได้รับก็จะอยู่ในระดับที่สูง พันธุ์ยางที่มีความนิยมปลูกมากที่สุดในพื้นที่อำเภอแกลง อำเภอวังจันทร์ และอำเภอเขาชะเมา คือ ยางพันธุ์ RRIM 600 ซึ่งเป็นพันธุ์ที่สำนักงานกองทุนสวนยางแนะนำให้ปลูก จำนวนของต้นยางจะขึ้นอยู่กับพื้นที่ ซึ่งโดยประมาณ 1 ไร่ จะสามารถปลูกต้นยางได้ 70-75 ต้น โดยเกษตรกรที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เป็นเกษตรกรที่มีต้นยางอายุ 7 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นปีที่สามารถเปิดกรีดได้

ตารางที่ 4-3 จำนวนต้นยางที่เปิดกรีต ระบบกรีต ปริมาณผลผลิต แรงงานในการดำเนินการสวนยาง ของเกษตรกรทำสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง

ลำดับ	จำนวนต้นยางที่กรีต	ระบบกรีต	ปริมาณผลผลิต เนื้อยางแห้ง กิโลกรัม/ปี	แรงงาน
1	800	1/3 ต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน	2,530	จ้างกรีต 2 คน
2	560	ครึ่งต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน	1,760	จ้างกรีต 1 คน
3	750	1/3 ต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน	2,860	จ้างกรีต 1 คน
4	1,300	1/3 ต้น กรีต 3 วัน เว้น 1 วัน	4,180	จ้างกรีต 1 คน
5	350	1/3 ต้น กรีต 3 วัน เว้น 1 วัน	960	จ้างกรีต 1 คน
6	490	1/3 ต้น กรีต 3 วัน เว้น 1 วัน	1,540	กรีตเอง
7	1,300	ครึ่งต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน	4,180	จ้างกรีต 2 คน
8	1,070	1/3 ต้น กรีต 3 วัน เว้น 1 วัน	2,880	จ้างกรีต 1 คน
9	730	ครึ่งต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน	2,200	จ้างกรีต 1 คน
10	1,600	1/3 ต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน	5,290	จ้างกรีต 2 คน
11	1,500	1/3 ต้น กรีต 3 วัน เว้น 1 วัน	2,880	จ้างกรีต 2 คน
12	2,000	1/3 ต้น กรีต 3 วัน เว้น 1 วัน	6,300	จ้างกรีต 2 คน
13	300	1/3 ต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน	500	กรีตเอง
14	420	1/3 ต้น กรีต 3 วัน เว้น 1 วัน	1,320	จ้างกรีต 1 คน
15	1,100	ครึ่งต้น กรีต 3 วัน เว้น 1 วัน	2,420	จ้างกรีต 2 คน
16	200	1/3 ต้น กรีต 3 วัน เว้น 1 วัน	440	กรีตเอง
17	300	1/3 ต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน	500	กรีตเอง

จากตารางที่ 4-3 พบว่าเกษตรกรชาวสวนยางมักเปิดกรีตยางเต็มจำนวนทั้งหมด หรืออาจเปิดกรีตน้อยกว่าจำนวนต้นยางที่ปลูก เนื่องจากต้นยางบางต้นอาจยังไม่สมบูรณ์มากพอที่ทำการเปิดกรีต หรือต้นยางอาจเกิดความเสียหายจากโรค หรือภัยธรรมชาติ ทำให้ไม่สามารถเปิดกรีตได้ ระบบการกรีตส่วนใหญ่ที่เกษตรกรชาวสวนยางนิยม คือการกรีตระบบ 1/3 ต้น กรีต 2 วัน เว้น 1 วัน หรือกรีต 3 วัน เว้น 1 วัน ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของต้นยาง ปริมาณผลผลิตที่ได้จะอยู่ในช่วงระดับ 200 -

250 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งปริมาณผลผลิตดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของน้ำยาง คุณภาพในการผลิตของเกษตรกร โดยที่เกษตรกรชาวสวนยางสวนใหญ่ที่มีต้นยางเกินกว่า 500 ต้นขึ้นไป หรือเกษตรกรที่มีอาชีพการทำสวนยางเป็นอาชีพเสริม จะต้องมีการจ้างแรงงานในการกรีดยาง

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการทำสวนยางพารา

ตารางที่ 4-4 ท่านคิดว่าภัยธรรมชาติ (ไฟไหม้ ภัยแล้ง ฝนตก) มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพาราหรือไม่อย่างไร

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
1	มีผล เพราะธรรมชาติเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเจริญเติบโตของต้นยาง ถ้าหากเกิดภัยธรรมชาติขึ้น สิ่งที่มาคือต้นยางที่เสียหาย ผลผลิตยางที่ลดน้อยลง
2	ไฟไหม้ มีผลทำให้ต้นยางเสียหาย หรืออาจตายได้ทำให้ผลผลิตลดน้อยลงเพราะหน้ายางเกิดความเสียหาย ภัยแล้ง มีผลในเรื่องการเจริญเติบโตของต้นยาง และปริมาณผลผลิต ฝนตก มีผลต่อคุณภาพน้ำยางที่อาจจะมีน้ำฝนปะปนในน้ำยาง และเกษตรกรไม่สามารถออกไปทำการกรีดยางได้
3	มีผลต่อการดำเนินการ เพราะสภาพอากาศ สภาพแวดล้อม และภัยธรรมชาติ จะส่งผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง และปริมาณ คุณภาพของผลผลิต
4	ภัยธรรมชาติเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะสร้างความเดือดร้อนให้กับเกษตรกรไม่มากนักน้อย เป็นสิ่งที่เกษตรกรต้องยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น อาจส่งผลต่อต้นยางที่เสียหาย หรือผลผลิตที่ลดน้อยลง
5	มีผลกระทบต่อผลผลิตเป็นอย่างมาก เพราะภัยธรรมชาติล้วนแต่เป็นภัยที่เราควบคุมไม่ได้ซึ่งเราไม่สามารถรู้ได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด ส่งผลให้ผลผลิตเสียหาย ทำให้ปริมาณและคุณภาพลดลง
6	มีผล เพราะธรรมชาติเป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง และผลผลิตที่จะได้รับ

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
7	มีผลต่อการผลิตยางพารา เพราะภัยธรรมชาติเป็นสิ่งที่อยู่เหนือการควบคุมของเกษตรกร เมื่อภัยธรรมชาติเกิดขึ้นก็จะก่อความเสียหายให้กับต้นยาง และอาจทำให้ไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้
8	มีผล เพราะยางพาราเป็นพืชที่ต้องอาศัยสภาพอากาศ อุณหภูมิ ถ้าหากว่าฝนตกจะไม่สามารถออกไปกรีดยางได้ และถ้าอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อยๆ จะทำให้น้ำยางลดลง
9	มีผล เนื่องจากทำให้ประสิทธิภาพของน้ำยางลดลง และไม่สามารถควบคุมได้เนื่องจากเป็นภัยธรรมชาติ
10	มีผลต่อผลผลิต เพราะเมื่อฝนตกไม่สามารถออกไปกรีดยางได้ และเมื่อฝนตกน้ำฝนจะเข้าไปปะปนกับน้ำยางทำให้เกิดความเสียหาย วัชพืชถ้าหากมีมากจะทำให้แยกสารอาหารจากต้นยางและเป็นอุปสรรคกับเกษตรกร ไฟไหม้ทำให้ต้นยางเสียหาย
11	มีผลต่อการผลิต เพราะเป็นภัยธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ มีผลต่อปริมาณผลผลิตและส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อต้นยาง
12	ไฟไหม้ มีผลทำให้ไม่สามารถดำเนินการกรีดยางได้เนื่องจากน้ำยางให้ผลผลิตลดลง ภัยแล้ง มีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยางในระยะเจริญเติบโต ฝนตก มีผลต่อการกรีดยางไม่สามารถออกไปกรีดยางได้
13	มีผลต่อผลผลิต เพราะไฟไหม้ ภัยแล้ง ฝนตก เป็นภัยธรรมชาติที่ไม่เกิดขึ้นเอง เมื่อเกิดขึ้นจึงทำให้ผลผลิตลดน้อยลงหรืออาจเสียหาย
14	มีผลต่อการผลิตยาง เพราะภัยธรรมชาติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้ ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตลดลง และเกิดความเสียหาย
15	มีผลกระทบ เพราะภัยธรรมชาติไม่สามารถที่จะควบคุมได้ อากาศแล้งอากาศแปรปรวน มีฝนตกชุก ทำให้ไม่สามารถกรีดยางได้ ทำให้ได้ผลผลิตน้อย
16	มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยาง เพราะภัยธรรมชาติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้ เมื่อเกิดขึ้นผลที่ตามมาคือจะก่อความเสียหายให้กับต้นยาง และอาจทำให้คุณภาพผลผลิตไม่ดี และไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
17	มีผลต่อผลผลิต และต้นทุนสูง เพราะเมื่อฝนตกเกษตรกรจะไม่สามารถออกไปกรีดยางได้ และน้ำยางจะมีน้ำฝนปะปนอยู่ทำให้ไม่ได้คุณภาพ และเมื่อฝนตกน้ำฝนจะเข้าไปปะปนกับน้ำยางทำให้เกิดความเสียหาย ถ้าหากมีวัชพืชมากๆ ก็จะต้องเสียค่าดำเนินการกำจัด ไฟไหม้ทำให้ต้นยางเสียหายหรือตายลงได้

จากตารางที่ 4-4 การสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ ภัยธรรมชาติ (ไฟไหม้ ภัยแล้ง ฝนตก) มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพาราหรือไม่อย่างไร เกษตรกรชาวสวนยาง คิดว่าภัยธรรมชาติมีผลต่อการดำเนินการทำสวนยาง เพราะภัยธรรมชาติเป็นเหตุที่ไม่สามารถควบคุมได้และเมื่อภัยธรรมชาติเกิดขึ้นแล้วสิ่งที่เกษตรกรได้รับผลกระทบคือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากภัยธรรมชาตินั้น ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายที่เกิดกับต้นยางพารา ต้นยางเจริญเติบโตได้ไม่เต็มที่ทำให้ต้นยางไม่สมบูรณ์ ผลผลิตที่ลดน้อยลง ไม่ได้คุณภาพ และยังคงเสียต้นทุนในการซ่อมแซม บำรุงรักษาสวนยาง

ตารางที่ 4-5 ท่านคิดเห็นเช่นใดกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจาก ราคาที่ดิน พันธุ์ต้นยาง อุปกรณ์ต่าง ๆ

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
1	ราคาที่ดิน ไม่มีผลต่อต้นทุน เพราะที่ดินสวนยางเป็นของครอบครัวเกษตรกรเอง ราคาพันธุ์ยาง ไม่มีผลต่อต้นทุน เพราะได้รับการสงเคราะห์ต้นยางจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อุปกรณ์ ไม่มีผลมากนัก เพราะอุปกรณ์ต่าง ๆ มีการบำรุง ดูแลรักษาเป็นอย่างดี อุปกรณ์จึงอยู่ในสภาพดีและใช้งานได้นานไม่จำเป็นต้องซื้อบ่อย ๆ
2	ราคาที่ดิน มีผล เพราะที่ดินที่ซื้อมามีราคาสูง และราคายางในปัจจุบันก็ตกต่ำทำให้ไม่คุ้มกับการลงทุน พันธุ์ยาง มีผล เพราะพันธุ์ยางในปัจจุบันมีราคาสูง และบางครั้งต้นพันธุ์ก็ไม่สมบูรณ์ อุปกรณ์ มีผล เพราะอุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นและในปัจจุบันอุปกรณ์ต่าง ๆ มีราคาสูงขึ้น

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
3	<p>ราคาที่ดิน ไม่มีผลต่อต้นทุนเพราะเป็นที่ดินที่ได้รับมรดกมาจากครอบครัว</p> <p>ราคาพันธุ์ยาง มีผลต่อต้นทุน เพราะราคาต้นยางในปัจจุบันมีราคาแพง</p> <p>อุปกรณ์ มีผลต่อต้นทุน เพราะราคาอุปกรณ์ในปัจจุบันมีราคาสูงขึ้นกว่าในอดีตมาก</p>
4	<p>ราคาที่ดิน ไม่มีผลต่อต้นทุนในการดำเนินการทำสวนยาง เนื่องจากที่ดินเป็นที่ดินเดิมที่ได้รับมากจากครอบครัวซึ่งได้รับต่อ ๆ กันมา</p> <p>พันธุ์ยาง ไม่มีผลต่อต้นทุน เพราะได้รับต้นยางจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง</p> <p>อุปกรณ์ ไม่มีผลมากนัก เพราะอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นอุปกรณ์ที่ซื้อมามีคุณภาพที่ดี มีการบำรุง ดูแลรักษาเป็นอย่างดี อุปกรณ์จึงอยู่ในสภาพดีและใช้งานได้นาน</p>
5	<p>ราคาที่ดิน ไม่มีผลต่อต้นทุนเนื่องจากเป็นที่ดินที่ได้มาจากครอบครัว</p> <p>พันธุ์ต้นยาง ไม่มีผลมากนัก เพราะเป็นการลงทุนเพียงครั้งเดียว</p> <p>อุปกรณ์ ไม่มีผลมาก เพราะอุปกรณ์ต่าง ๆ สามารถใช้ได้ตลอดเป็นเวลานาน ขึ้นอยู่กับการรักษา</p>
6	<p>ราคาที่ดิน มีผลเพราะราคาที่ดินในปัจจุบันที่ได้ลงทุนมานั้นเป็นสวนยางพาราที่มีต้นพันธุ์ยางพร้อมกรีดอยู่แล้ว จึงเป็นต้นทุนที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับผลตอบแทนที่ได้ในปัจจุบัน</p> <p>อุปกรณ์ มีผลเพราะราคาอุปกรณ์ในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างสูง</p>
7	<p>ราคาที่ดิน ในที่ดินสวนยางของเกษตรกรเองเป็นที่ดินที่ได้รับต่อ ๆ กันมาจากคนในครอบครัว จึงไม่คิดว่าเป็นต้นทุนในการดำเนินการ</p> <p>ราคาพันธุ์ยาง มีผลต่อเกษตรกร เพราะเกษตรกรไม่มีความรู้ในเรื่องการเพาะพันธุ์ต้นยาง จึงต้องซื้อต้นยางมาเพื่อทำการปลูก</p> <p>อุปกรณ์ มีผลต่อต้นทุน เพราะในปัจจุบันอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ มีราคาสูงขึ้น</p>
8	<p>ราคาที่ดิน เป็นต้นทุนที่สูงมาก เพราะที่ดินต้องใช้เงินลงทุนเป็นเงินก้อนเป็นจำนวนมาก</p> <p>พันธุ์ต้นยาง ไม่มีผลต่อต้นทุนมากนักถ้าเปรียบเทียบกับผลผลิตที่สามารถเก็บเกี่ยวได้ในระยะยาว</p> <p>อุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่มีผลเพราะอุปกรณ์แต่ละชิ้นสามารถใช้งานได้ยาวนาน ขึ้นอยู่กับการดูแลรักษา</p>

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
9	<p>ราคาที่ดิน ไม่มีผลเนื่องจากเป็นที่ดินที่ได้มรดกมา</p> <p>ราคาค้นพันธุ์ ไม่มีผลเนื่องจากต้นยางเป็นการลงทุนเพียงครั้งเดียวก็สามารถเก็บผลผลิตได้เป็นเวลาหลายปี</p> <p>อุปกรณ์ ไม่มีผลมากนักเนื่องจากอุปกรณ์ส่วนใหญ่สามารถใช้ได้นาน อยู่กับการดูแลรักษา</p>
10	<p>ราคาที่ดิน ไม่มีผลเพราะเป็นที่ดินของเกษตรกรเองไม่ได้ซื้อที่ดินใหม่</p> <p>ราคาค้นพันธุ์ ไม่มีผลมากนัก เพราะเป็นการลงทุนที่ให้ผลระยะยาว</p> <p>อุปกรณ์ มีผลเพราะอุปกรณ์มีราคาค่อนข้างสูง</p>
11	<p>ราคาที่ดิน ไม่มีผลต่อต้นทุนการผลิต เพราะเป็นที่ดินที่ได้รับมาจากครอบครัว เป็นที่ดินมรดก</p> <p>ราคาค้นพันธุ์ ไม่มีผลมากนัก เพราะเป็นการลงทุนเพียงครั้งเดียว สามารถเก็บผลผลิตได้เป็นเวลานานหลายปี</p> <p>อุปกรณ์การทำสวนยาง ไม่มีผลต่อต้นทุนมากนัก และอุปกรณ์แต่ละชิ้นสามารถใช้ได้หลายครั้งขึ้นอยู่กับกับการดูแลรักษา</p>
12	<p>ราคาที่ดิน มีผลต่อการจำหน่ายไม่มากเพราะถ้าที่ติดถนนก็จะทำให้ราคาไม่สูง</p> <p>ราคาค้นพันธุ์ ไม่มีผลมากนัก</p> <p>อุปกรณ์ ส่วนมากมีราคาที่สูง</p>
13	<p>ราคาที่ดิน ไม่มีผลต่อต้นทุนการดำเนินการ เพราะเป็นที่ดินของครอบครัว ไม่ได้ซื้อที่ดิน</p> <p>ราคาค้นพันธุ์ มีผลต่อการดำเนินการในช่วงปีแรก ๆ เพราะเป็นการลงทุนสูงในช่วงปีแรก ๆ ยังไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้</p> <p>อุปกรณ์ มีผลต่อการดำเนินการ เพราะในปัจจุบันอุปกรณ์ในการดำเนินการมีราคาค่อนข้างสูง</p>
14	<p>ราคาที่ดิน ไม่มีผลต่อการดำเนินการ เพราะเป็นที่ดินไม่ได้ซื้อ มา เป็นที่ดินที่ได้รับมาจากบิดา มารดา</p> <p>ราคาค้นพันธุ์ เป็นการลงทุนซื้อต้นยางเพียงครั้งเดียว แต่ให้ผลผลิตได้ยาวนาน</p> <p>อุปกรณ์ ปัจจุบันมีราคาสูง แต่ไม่ได้มีผลกระทบมากนักเพราะอุปกรณ์ส่วนใหญ่สามารถใช้ได้หลายครั้งขึ้นอยู่กับกับการรักษา</p>

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
15	ราคาที่ดิน ไม่มีผลต่อต้นทุน เพราะที่ดินสวนยางเป็นที่ดินที่ได้มรดก ราคาต้นทุน ไม่มีผล เพราะเป็นการลงทุนเพียงครั้งเดียว แต่สามารถเก็บผลผลิตได้ถึง 25 ปีขึ้นไป
16	ราคาที่ดิน มีผลต่อต้นทุนเพราะที่ดินในปัจจุบันมีราคาแพง โดยเฉพาะที่ในอำเภอแกลง ที่ดินถนนสุขุมวิทมีราคาสูงมาก ราคาต้นทุน ไม่มีผล เพราะได้ขอทุนสงเคราะห์กับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และได้รับการสนับสนุนด้านยาง อุปกรณ์ ไม่มีผล เพราะอุปกรณ์ส่วนใหญ่สามารถใช้ได้นาน ถ้าหากมีการดูแลรักษาเป็นอย่างดี
17	ราคาที่ดิน ไม่มีผล เพราะเป็นที่ดินที่ไม่ได้ซื้อใหม่ เป็นที่ดินเดิมที่ได้รับมรดกมา ราคาต้นทุน ไม่มีผลมากนัก เพราะเป็นการลงทุนเพียงครั้งเดียว แต่สามารถอยู่ได้นาน หากมีการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี อุปกรณ์ มีผลเพราะอุปกรณ์ในปัจจุบัน ถ้วยรองรับน้ำยาง มีกรีดยาง อื่น ๆ มีราคาค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 4-5 การสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากราคาที่ดิน พันธุ์ต้นยาง อุปกรณ์ต่าง ๆ ดังนี้

1. ราคาที่ดิน เกษตรกรชาวสวนยาง 70.59% คิดว่าราคาที่ดินไม่มีผลต่อต้นทุนในการดำเนินการทำสวนยาง เนื่องจากเกษตรกรเหล่านี้ไม่ได้ซื้อที่ดิน เกษตรกรได้รับที่ดินต่อมาจากครอบครัวของตนเอง และเกษตรกรชาวสวนยาง 29.41% คิดว่าราคาที่ดินเป็นต้นทุนที่สูง เนื่องจากราคาที่ดินในปัจจุบันมีราคาที่สูง และที่ดินที่ซื้อ เป็นที่ดินที่มีต้นยางพร้อมกรีดยางแล้ว จึงทำให้ราคาที่ดินมีราคาสูง

2. พันธุ์ต้นยาง เกษตรกรชาวสวนยาง 64.71% คิดว่าไม่มีผลต่อต้นทุนในการดำเนินการ เนื่องจากเป็นการลงทุนเพียงครั้งเดียว สามารถให้ผลผลิตได้ในระยะยาว และในบางสวนเป็นต้นยางเก่าที่ครอบครัวปลูกไว้ก่อนที่จะเข้ามาดำเนินการ และเกษตรกรชาวสวนยาง 35.29% คิดว่ามีผลต่อต้นทุนในการดำเนินการเนื่องจากเกษตรกรไม่ได้มีความรู้ในการเพาะพันธุ์ต้นกล้าตัวเอง และในช่วงปีแรกๆ เกษตรกรยังไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้

3. อุปกรณ์ เกษตรกรชาวสวนยาง 52.94% คิดว่ามีผลต่อการดำเนินการ เนื่องจากอุปกรณ์ในปัจจุบันค่อนข้างมีราคาสูง และเกษตรกรชาวสวนยาง 47.06% คิดว่าไม่มีผลต่อการดำเนินการ เนื่องจากอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินการเป็นอุปกรณ์ที่สามารถใช้ได้หลายครั้ง ขึ้นอยู่กับการดูแลรักษาของเกษตรกรเอง

ตารางที่ 4-6 ท่านคิดว่าแมลง วัชพืช และโรคที่เกิดกับต้นยางพารา มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพาราหรือไม่อย่างไร

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
1	มีผลต่อการเจริญเติบโต และคุณภาพของผลผลิตยางทำผลผลิตลดลง บางครั้งหากเป็นรุนแรงอาจทำให้สวนเสียหายอย่างมาก
2	มีผล เพราะการที่แมลงหรือวัชพืช และโรคที่เกิดกับต้นยางทำให้ผลผลิตลดน้อยลง และต้องมีต้นทุนในการดูแลเพื่อให้ผลผลิตดีขึ้น
3	สิ่งที่พบในการดำเนินการ คือ โรคที่เกิดกับต้นยางพารา ผลกระทบที่ได้รับคือต้นยางบางต้นตายเสียหาย ผลผลิตที่ได้ลดลง และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษามากขึ้น
4	มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยาง เพราะเมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจะทำให้ต้นยางไม่เจริญเติบโตได้ตามเกณฑ์ และเกิดความเสียหายต่อผลผลิตที่จะได้ เกษตรกรต้องเสียค่าใช้จ่ายในการกำจัด ดูแล
5	มีผลเป็นอย่างมาก นอกจากจะทำให้ต้นยางเสียหาย และผลผลิตลดน้อยลงแล้ว เจ้าของสวนยังต้องเสียต้นทุนในการดูแลรักษาเพิ่มขึ้น
6	มีผลมาก เพราะแมลง วัชพืช และโรคที่เกิดขึ้นทำให้ได้ผลผลิตที่น้อยลง การเจริญเติบโตของต้นยางก็ไม่เต็มที่ หรือต้นยางบางต้นก็เสียหาย
7	แมลง พืช และโรค สิ่งเหล่านี้มีผลต่อผลผลิตของยางพารา ทำให้ผลผลิตน้อยลง ต้นยางเสียหาย และทำให้เกิดต้นทุนในการดูแลรักษา
8	มีผล เพราะโรคและแมลงอาจทำให้ให้ต้นยางเสียหาย และผลผลิตที่ได้ลดน้อยลงหรืออาจทำให้หน้ายางตาย
9	แมลง โรค และวัชพืช มีผลต่อผลผลิต เนื่องจากทำให้ผลผลิตลดลง และต้นยางเสียหาย
10	มีผล เพราะทำให้ผลผลิตน้ำยางได้ปริมาณน้อย ต้นยางเกิดความเสียหาย ต้องเสียค่าบำรุงรักษาต้นยางเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
11	มีผลต่อคุณภาพของผลผลิตยาง แมลง โรค และวัชพืช ทำให้คุณภาพยางต่ำ และได้ผลผลิตยางน้อยลง
12	แมลงและโรค ไม่มีผลมากนักต่อการดำเนินการทำสวนยาง ส่วนวัชพืชมีผลเป็นอย่างมากในการดำเนินการ เพราะวัชพืชมีผลต่อการเจริญเติบโต
13	แมลง โรค และวัชพืช มีผลต่อการดำเนินการพอสมควร เพราะทำให้ต้นยางบางต้นตาย และทำให้ผลผลิตน้ำยางลดลง
14	มีผลต่อคุณภาพของการผลิตยาง แมลง วัชพืช และโรค ทำให้คุณภาพผลผลิตต่ำ และได้ผลผลิตน้อยลง
15	มีผล เพราะแมลง โรค และวัชพืชทำให้ต้นยางไม่สมบูรณ์ได้ผลผลิตน้อยลง และต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงในการกำจัด รักษาต้นยาง
16	มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางมาก เพราะจะทำให้ต้นยางเสียหาย และปริมาณผลผลิตลดน้อยลงไม่ได้คุณภาพแล้ว เจ้าของสวนยังต้องเสียค่าใช้จ่ายในการปลูกซ่อมแซม และดูแลรักษา
17	มีผลต่อปริมาณผลผลิตน้ำยาง และคุณภาพของผลผลิตยาง ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเพิ่มขึ้น และเกิดความเสียหายต่อต้นยาง

จากตารางที่ 4-6 พบว่าการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ แมลง วัชพืช และโรคที่เกิดกับต้นยางพารา มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพาราหรือไม่อย่างไร เกษตรกรชาวสวนยาง คิดว่าแมลง วัชพืช และโรค ที่เกิดกับต้นยางพารา มีผลกระทบต่อการทำสวนยางพารา เนื่องจากแมลง วัชพืช และโรคที่เกิดขึ้นทำให้ต้นยางไม่สมบูรณ์ ทำให้ได้ผลผลิตน้อยกว่าที่ควรจะเป็น คุณภาพผลผลิตต่ำ ต้นยางเสียหาย และต้องเสียต้นทุนไปกับการดูแลรักษาต้นยาง

ตารางที่ 4-7 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านแรงงาน และ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิต เป็นต้นทุนที่สูงหรือไม่

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
1	แรงงานเป็นต้นทุนที่สูง เพราะตอนนี้ราคายางตกต่ำ แรงงานกรีดยางเรียกจ้างให้แบ่งผลประโยชน์จากผลผลิตยาง 50:50 ในขณะที่เจ้าของสวนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเอง จึงทำให้ต้องหยุดการกรีดยางในบางสวนไว้ก่อน
2	แรงงานและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเป็นต้นทุนที่สูง และถ้าหากเกิดภัยธรรมชาติ หรือเกิดโรคขึ้นอีกก็จะทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาเพิ่มขึ้น
3	แรงงานเป็นต้นทุนที่สูง เพราะแรงงานหาได้ยากและต้องแบ่งผลประโยชน์ได้แรงงานถึง 50:50 แต่เกษตรกรเองก็ยังคงต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนิน
4	แรงงานเป็นปัจจัยที่สำคัญ แต่ในปัจจุบันแรงงานค่อนข้างหาได้ยาก และแรงงานเรียกจ้างค่าตอบแทนสูงกว่าเมื่อก่อน แรงงานจึงเป็นต้นทุนที่สูงในภาวะที่ราคายางในปัจจุบันตกต่ำแบบนี้
5	ต้นทุนด้านแรงงานในการการผลิตยาง ถือว่าเป็นต้นทุนที่สูงเพราะแรงงานต้องการแบ่งผลประโยชน์ 50:50 แต่เจ้าของสวนเองก็ยังคงต้องแบกรับภาระค่าปุ๋ย ค่ายาอยู่
6	ไม่มีผลต่อต้นทุน เพราะเป็นสวนขนาดเล็กไม่ได้จ้างแรงงานในการกรีดยางหรือดำเนินการ
7	เป็นต้นทุนที่สูง เพราะแรงงานในปัจจุบันค่อนข้างหายากเพราะราคาผลผลิตตกต่ำ ลูกจ้างจะเรียกจ้างผลตอบแทน 50:50 กับเกษตรกรเจ้าของสวน
8	แรงงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการถือว่าเป็นต้นทุนที่สูงในปัจจุบันนี้ เพราะในปัจจุบันราคายางตกต่ำในขณะที่แรงงาน และค่าดำเนินการต่าง ๆ สูงขึ้น
9	แรงงานเป็นต้นทุนที่สูง เพราะราคายางในปัจจุบันทำให้หาแรงงานในการกรีดยางยาก แรงงานที่หาได้มักจะขอค่าตอบแทน 50:50
10	แรงงานเป็นต้นทุนที่สูง เนื่องจากแรงงานในปัจจุบันขอรับผลตอบแทน โดยการแบ่งผลประโยชน์ 50:50 โดยที่เจ้าของสวนยังคงต้องเป็นฝ่ายรับผิดชอบค่าปุ๋ย ค่าสารเร่งต่างๆ
11	เป็นต้นทุนที่สูง เพราะต้องแบ่งผลประโยชน์ให้กับแรงงานกรีดยาง 60:40 และเจ้าของสวนต้องลงทุนดูแล ค่าปุ๋ย ค่ายาบำรุงต้นตัวเอง
12	แรงงานและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเป็นต้นทุนที่สูงต่อการทำสวนยาง

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
13	ปัจจุบันต้องจ้างแรงงานกรีดยาง โดยแบ่งผลประโยชน์จากการขายผลผลิตยางพาราในอัตรา 50:50 แต่เจ้าของสวนเองต้องออกค่าใช้จ่าย ค่าดูแลสวนเอง ดังนั้นแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จึงเป็นต้นทุนที่สูง
14	การทำสวนยางต้องจ้างแรงงานในการกรีดยาง และคนดูแลสวนยาง ดังนั้นแรงงานจึงเป็นต้นทุนที่สูง และค่าน้ำกรด อุปกรณ์ต่าง ๆ ก็มีราคาสูง
15	เป็นต้นทุนที่สูง เพราะต้องจ้างแรงงานในการกรีดยาง ซึ่งต้องแบ่งผลผลิตให้กับแรงงานกรีดยาง 50:50
16	ในปัจจุบันเจ้าของสวนต้องจ้างแรงงานกรีดยางโดยการแบ่งผลประโยชน์จากการขายผลผลิตในอัตรา 50:50 แต่เจ้าของสวนก็ยังคงต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอยู่เท่าเดิม หรืออาจเพิ่มขึ้น
17	แรงงานเป็นสิ่งที่จำเป็น และถือว่าเป็นต้นทุนที่สูง เนื่องจากภาวะราคายางในปัจจุบันทำให้หาแรงงานได้ยากเพราะแรงงานไปประกอบอาชีพอื่น ทำให้แรงงานที่หาได้มักจะขอค่าตอบแทนจากผลผลิตในอัตรา 50:50

จากตารางที่ 4-7 พบว่าการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ ปัจจัยด้านแรงงาน และ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิต เป็นต้นทุนที่สูงหรือไม่ เกษตรกรชาวสวนยาง 99.83% คิดว่ามีผลต่อต้นทุน และแรงงานเป็นต้นทุนที่สูง เพราะในภาวะปัจจุบันที่ราคายางตกต่ำ แรงงานหายาก แรงงานที่หาได้เรียกร้องขอให้เจ้าของแบ่งผลประโยชน์ในอัตรา 50:50 แต่ในขณะเดียวกันเจ้าของสวนยังคงต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่าย ค่ายารักษาโรค แต่แรงงานเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำเนินการทำสวนยาง จึงเป็นต้นทุนที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เกษตรกรบางรายจึงต้องหยุดกรีดยางในช่วงที่ราคายางตกต่ำเพื่อหลีกเลี่ยงต้นทุนที่เกิดขึ้น และเกษตรกรสวนยาง 0.17% คิดว่าแรงงานไม่มีผลต่อต้นทุนในการดำเนินการ เนื่องจากเป็นสวนยางขนาดเล็กเกษตรกรไม่ได้จ้างแรงงานในการดำเนินการ เกษตรกรดำเนินการด้วยตนเอง

ตารางที่ 4-8 ท่านมีความคิดเห็นเช่นใดเกี่ยวกับต้นทุนในการดำเนินการ กับผลตอบแทนที่ได้รับ

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
1	ยางพาราในปัจจุบันมีราคาถูก ทำให้ได้รายได้ไม่เพียงพอในการดำเนินการ และไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ และดูแลครอบครัว
2	ในการผลิตยางพาราต้องมีต้นทุนหลายอย่างในการดำเนินการผลิตซึ่งเป็นต้นทุนที่สูง และการผลิตยางพาราไม่สามารถทำให้ทุกวัน ทำให้ผลตอบแทนที่ได้ในภาวะที่ราคายางตกต่ำไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ
3	ผลผลิตจากยางพาราไม่สามารถทำให้ทุกวัน เพราะไม่ยางเป็นพืชที่ไม่สามารถเก็บผลผลิตได้ทุกวัน แต่ต้นทุนที่ต้องใช้ในการดำเนินการเกิดขึ้นทุกวัน และราคายังตกต่ำอยู่เช่นนี้ ทำให้ผลตอบแทนที่ได้ไม่เพียงพอต่อต้นทุน
4	ต้นทุนด้านการผลิตยางยังถือว่าอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับผลตอบแทนที่ได้รับในปัจจุบัน เพราะราคายางค่อนข้างต่ำ
5	ผลตอบแทนที่ได้ในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบกับราคายางแล้ว ยังไม่คุ้มทุน เกษตรกรยังได้รับความเดือดร้อนอยู่
6	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ เมื่อเปรียบเทียบกับผลตอบแทนที่ได้รับ ยังอยู่ในระดับต่ำมาก เพราะราคายางในปัจจุบันตกต่ำอย่างมาก
7	ผลผลิตที่ได้รับ ยังคงได้ผลผลิตเท่าเดิม ในขณะที่ค่าจ้างแรงงาน และค่าดำเนินการสูงขึ้น และในภาวะปัจจุบันราคายางตกต่ำอย่างมาก จึงทำให้ผลตอบแทนที่ได้มีเพียงพอ
8	รายได้จากการขายผลผลิตยางในปัจจุบันถือว่าอยู่ในภาวะตกต่ำเป็นอย่างมาก ในขณะที่เดียวกันต้นทุนในการดำเนินการกลับสูงขึ้น
9	หากราคาผลผลิตยางยังตกต่ำอยู่แบบนี้ ผลตอบแทนที่ได้รับก็ลดน้อยลงตามไปด้วย เพราะเกษตรกรยังคงรับภาระค่าใช้จ่ายเท่าเดิม
10	ราคาผลผลิตยางพาราในปัจจุบันมีราคาถูก ทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับลดลงมากการทำสวนยางในปัจจุบันจึงไม่พอเลี้ยงครอบครัว
11	ในปัจจุบันการทำสวนยาง ผลผลิตจากยางไม่สามารถทำเป็นอาชีพหลักเพื่อเลี้ยงครอบครัวได้ เพราะผลตอบแทนที่ได้น้อยกว่าต้นทุนที่เสียไป จึงต้องหาอาชีพเสริมเพื่อช่วยในด้านรายได้
12	ปัจจุบันต้นทุนในการดำเนินการกับผลตอบแทนที่ได้รับ มีผลกระทบเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะค่าแรงในการกรีดยางของลูกจ้าง เพราะมีการแบ่งผลผลิตในอัตรา 50:50

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
13	ราคาผลผลิตในปัจจุบันอยู่ในภาวะตกต่ำ ในขณะที่ต้นทุนอยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ผลตอบแทนที่ได้รับยังไม่เพียงพอต่อการดูแลสวนยาง
14	การทำสวนยางได้รับผลตอบแทนไม่เพียงพอในการเลี้ยงชีพ ทำให้ต้องหาอาชีพเสริมมาช่วยในด้านรายได้
15	ในการผลิตยางต้องใช้ระยะเวลาในการร่อนน้ำยาง ทำให้ไม่ได้รับรายได้ทุกวัน แต่ต้นทุนที่ต้องเสียไปเกิดขึ้นทุกวัน ผลตอบแทนที่ได้จึงไม่พอกับต้นทุนที่ต้องเสียไป
16	การดำเนินการสวนยางเป็นการดำเนินการที่สูง ไม่ว่าจะเป็นค่าแรงงาน ค่าบำรุง ดูแลรักษา แต่เมื่อได้ผลผลิตยางมากกลับขายได้ไม่คุ้มทุนกับการดำเนินการ
17	ปัจจุบันผลตอบแทนที่ได้รับจากการขายผลผลิตไม่เพียงพอต่อต้นทุนที่ใช้ในการดำเนินการ ทำให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน

จากตารางที่ 4-8 พบว่าการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับต้นทุนในการดำเนินการ กับผลตอบแทนที่ได้รับ เกษตรกรชาวสวนยาง คิดว่าผลตอบแทนที่ได้รับในปัจจุบัน ยังไม่เพียงพอต่อต้นทุนในการดำเนินการ เนื่องจากสถานการณ์ในปัจจุบัน ยางพารามีราคาตกต่ำผลตอบแทนที่ได้รับน้อยลงมาก ในขณะที่เกษตรกรต้องแบกรับภาระในการดำเนินการสวนยางเท่าเดิม หรือสูงขึ้น ทำให้เกษตรกรบางรายต้องหาอาชีพเสริม หรือปลูกพืชแซมเพื่อช่วยในเรื่องรายได้

ตารางที่ 4-9 ท่านมีการวางแผนก่อนการปลูกยางหรือไม่อย่างไร เพื่อให้ได้ยางที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
1	ไม่มีการวางแผน ปลูกตามเดิมที่เคยปลูก เพราะไม่มีความรู้ในการปลูกพืชชนิดอื่น และพื้นที่ไม่เหมาะสมในการปลูกพืชชนิดอื่น
2	มีการวางแผนก่อนการปลูก มีการเตรียมพื้นที่ในการปลูก มีการศึกษาถึงพันธุ์ยางที่เหมาะสมกับพื้นที่ และได้มีการปรึกษาผู้ที่มีความชำนาญในการทำสวนยาง
3	มีการวางแผน โดยการมีการเตรียมพื้นที่ในการปลูก เตรียมพันธุ์ยาง และมีการขอสงเคราะห์กับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
4	มีการวางแผนก่อนการปลูก ได้มีการมาขอรับการสงเคราะห์กับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อขอรับค้ำประกันพันธุ์ยาง และค้ำป้อนในการบำรุงต้นยาง
5	มีการวางแผน มีการขอข้อมูลจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางก่อนปลูกยาง และได้ขอคำแนะนำในการดูแลรักษาสวนยางจากนักวิชาการ และพนักงานที่เข้ามาตรวจสอบ
6	มีการวางแผนก่อนการปลูก มีการศึกษาถึงปัญหาที่จะเกิดกับต้นยาง และมีการศึกษาถึงการแปรรูป น้ำยางสด ให้เป็นยางแผ่นดิบ และยางก้อนถ้วย
7	ไม่ได้มีการวางแผนก่อนการปลูก เพราะยางพาราเป็นพืชที่เดิมที่อยู่ในที่ดินก่อนที่จะได้เข้ามาดูแล และต้นยางยังคงเป็นต้นยางที่มีอายุไม่มากจึงยังไม่ได้วางแผนปลูกพืชชนิดอื่นหรือโค่นต้นยาง
8	มีการวางแผน โดยได้มีการขอทุนสงเคราะห์กับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง โดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจะจ่ายป้อน และมีพนักงานเข้ามาตรวจสอบเป็นประจำ
9	มีการวางแผนก่อนการปลูกยาง โดยการศึกษาหาข้อมูล และเข้าอบรมการกรีดยางกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
10	ไม่ได้มีการวางแผนมาก่อน เพราะเป็นยางพาราที่ปลูกมากับที่ดินก่อนที่จะเข้ามาดูแล เป็นยางเดิมที่ครอบครัวปลูกมาก่อนแล้ว
11	มีการวางแผนมาก่อน มีการหาข้อมูลจากการทำสวนยางจากผู้มีประสบการณ์ และได้มีการขอสงเคราะห์สวนยางกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อลดปัญหาการเสียหายในการทำสวนยาง
12	มีการวางแผนก่อนการปลูก เพราะมีการยางแห่งประเทศไทยให้การส่งเสริม และสนับสนุนในการปลูกยาง
13	ไม่ได้มีการวางแผนมากนัก เพราะที่ดินอยู่ในพื้นที่ที่ไม่สามารถปลูกพืชชนิดอื่นได้ แต่ได้มีการปลูกพืชที่มีระยะสั้นแซม เช่น สับปะรด มันสำปะหลัง
14	มีการวางแผนมาก่อน จากการศึกษาหาข้อมูลจากผู้ที่มีประสบการณ์เพื่อลดปัญหาการสูญเสียในการดำเนินการ

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
15	ไม่ได้มีการวางแผนในการปลูกมากนัก เพราะพื้นที่ไม่สามารถปลูกพืชชนิดอื่นได้ เนื่องจากไม่มีแหล่งน้ำ
16	มีการวางแผน โดยได้มีการขอทุนสงเคราะห์กับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อขอรับเงินสงเคราะห์ และขอรับต้นพันธุ์ยางจากสำนักงานกองทุนฯ
17	มีการวางแผนก่อนการปลูกยางพารา โดยได้ขอความรู้และขอคำปรึกษาจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเรื่องพันธุ์ยาง ปุ๋ย และสารปรับปรุงดินต่างๆ

จากตารางที่ 4-9 พบว่าการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ การวางแผนก่อนการปลูกยาง เพื่อให้ได้ยางที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ เกษตรกรชาวสวนยาง 70.59% มีการวางแผนก่อนการปลูกยาง โดยการศึกษาหาข้อมูลจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง นักวิชาการ และผู้ที่มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารา เพื่อลดปัญหาการสูญเสีย มีการขอทุนสงเคราะห์กับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อขอสนับสนุนต้นพันธุ์ยาง ปุ๋ย และเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพที่ดี และเกษตรกรชาวสวนยาง 29.41% ไม่มีการวางแผนก่อนการปลูกยางพารา เนื่องจากเกษตรกรไม่มีความรู้ในการปลูกพืชอื่น บางส่วนเป็นสวนที่มีต้นยางเดิมอยู่แล้วก่อนที่จะเข้ามาดำเนินการ และในบางพื้นที่ไม่สามารถปลูกพืชชนิดอื่น เนื่องจากไม่มีแหล่งน้ำในการดูแลพืช

ตารางที่ 4-10 ท่านคิดอย่างไรกับสถานการณ์ยางพาราในปัจจุบัน

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
1	สถานการณ์ยางพาราในปัจจุบันราคายางตกต่ำเป็นอย่างมาก รายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ เกษตรกรชาวสวนยางได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก
2	ยางพาราในสถานการณ์ปัจจุบันตกต่ำเป็นอย่างมาก ทำให้เกษตรกรต้องหันไปหาอาชีพเสริม และหาพืชอื่นมาปลูกแซมเพื่อช่วยในด้านรายได้ในภาวะที่ราคายางตกต่ำ
3	ราคายางในปัจจุบันลดลงอย่างต่อเนื่อง มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรเป็นอย่างมาก เพราะราคายางตกต่ำ แต่เกษตรกรก็ยังคงต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายเท่าเดิม

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
4	สถานการณ์ยางพาราในปัจจุบันอยู่ในภาวะที่ย่ำแย่ เกษตรกรชาวสวนยางได้รับความเดือดร้อนจากราคาที่ตกต่ำ ทำให้ต้องหยุดการกรีดยางในบางส่วน เนื่องจากแบกรับต้นทุนไม่ไหว
5	ปัจจุบันเกษตรกรต้องเผชิญกับปัญหาราคายางที่ตกต่ำ ทำให้รายได้ที่เคยได้รับลดลงแต่ในขณะที่ต้นทุนยังคงมีอยู่เท่าเดิม
6	ราคายางในปัจจุบันอยู่ในระดับตกต่ำมาก เกษตรกรแบกรับภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทำสวนยางไม่ไหว
7	สถานการณ์ปัจจุบันราคายางตกต่ำเป็นอย่างมาก จนทำให้เกษตรกรรายที่มีสวนขนาดเล็กไม่สามารถเลี้ยงชีพได้ด้วยการทำสวนยาง
8	ยางพาราในปัจจุบันอยู่ในภาวะที่ราคายางตกต่ำ ในขณะที่อัตราค่าครองชีพสูงขึ้น ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายต่างๆที่เกิดขึ้น
9	สถานการณ์ยางในปัจจุบันตกต่ำมาก รายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอกับรายจ่ายที่ต้องใช้ในการดำเนินการ
10	ราคายางพาราตกต่ำ ผลตอบแทนที่ได้ไม่พอเลี้ยงชีพในครอบครัว และราคาค่าอุปกรณ์แรงงานในปัจจุบันเป็นต้นทุนที่สูง ทำให้มีผลกระทบต่อเกษตรกรเป็นอย่างมาก
11	สถานการณ์ยางในปัจจุบันทำให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อนจากราคายางที่ตกต่ำ ค่าใช้จ่ายในการดูแลสวน ค่าอุปกรณ์ในการดำเนินการมีราคาแพง
12	ไม่มีความคิดเห็น เพราะราคายางเป็นไปตามตลาดโลก
13	ปัจจุบันสถานการณ์ยางพาราอยู่ในภาวะที่ตกต่ำ ราคายางมีราคาถูกลง ทำให้เกษตรกรเดือดร้อนเป็นอย่างมาก
14	สถานการณ์ยางในปัจจุบันไม่แน่นอน ราคายางตกต่ำทำให้ได้รับความเดือดร้อน
15	ปัจจุบันราคายางตกต่ำมาก ทำให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อนจากค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการดูแลสวนยาง
16	สถานการณ์ยางในปัจจุบันทำให้เกษตรกรชาวสวนยางได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก รายได้ที่ได้รับการจากขายผลผลิต ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ และดูแลครอบครัว ต้องหาพี่อื่นมาปลูกแซม และต้องหาอาชีพเสริมมาช่วยในเรื่องของรายได้

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
17	สถานการณ์ยางพาราในปัจจุบันอยู่ในภาวะที่ตกต่ำมาก เกษตรกรได้รับความเดือดร้อนจากราคายางที่ตกต่ำ ในขณะที่ค่าครองชีพ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสูงมากขึ้น

จากตารางที่ 4-10 พบว่าการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ สถานการณ์ยางพาราในปัจจุบัน เกษตรกรชาวสวนยาง คิดว่าสถานการณ์ยางในปัจจุบันอยู่ในภาวะที่ตกต่ำในเรื่องผลตอบแทนด้านราคาเป็นอย่างมาก เกษตรกรชาวสวนยางได้รับความเดือดร้อนจากการที่ต้องแบกรับต้นทุนที่สูง รายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอในการดูแลครอบครัว และไม่เพียงพอต่อการดูแลสวนยางพารา อีกทั้งราคาค่าจ้างแรงงาน อุปกรณ์ ปุ๋ย และสารเคมีต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการดำเนินการสวนยางมีราคาที่สูงขึ้น เจ้าของสวนบางรายต้องพักการกรีดยางไว้ก่อนเนื่องจากไม่สามารถแบกรับต้นทุนในการดำเนินการได้

ตารางที่ 4-11 ท่านมีความต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือในเรื่องใด

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
1	ต้องการให้ภาครัฐ และภาคเอกชนช่วยแก้ปัญหาให้มีความยั่งยืนให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง ช่วยส่งเสริมให้มีการใช้ยางพาราในประเทศ และช่วยหาทางแก้ปัญหาให้มีความยั่งยืน
2	ต้องการให้ภาครัฐช่วยส่งเสริมให้ความรู้ในการปลูกพืชปลูกแซม หรือพืชร่วม เพื่อช่วยให้เกษตรกร มีรายได้ นอกเหนือจากการขายยางพารา
3	ช่วยพัฒนายางพาราให้ใช้ในประเทศให้ได้มาก ๆ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตจากยางพารา เพื่อช่วยเพิ่มปริมาณความต้องการยางพารา
4	ภาครัฐควรให้ความรู้ในเรื่องการลดต้นทุนในการผลิต และควบคุมให้ราคายางไม่ตกต่ำไปมากกว่านี้
5	ต้องการให้ภาครัฐควบคุมราคายางไม่ให้ตกต่ำไปมากกว่านี้ ควรมีการหาวิธีที่มีความยั่งยืนเพื่อไม่ให้ราคายางตกต่ำไปกว่านี้
6	ต้องการให้ภาครัฐ และภาคเอกชนช่วยส่งเสริมในการเรื่องราคายางพารา และช่วยแก้ปัญหาให้มีความยั่งยืนให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ลำดับ	ผลการสัมภาษณ์
7	ภาครัฐควรวางวิธีการแก้ปัญหาให้เกิดความยั่งยืนมากกว่าในปัจจุบันนี้ เพื่อช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เลี้ยงชีพได้ดีขึ้น
8	ต้องการให้ช่วยส่งเสริมให้ความรู้ในเรื่องการปลูกพืชแซม หรือการปลูกพืชชนิดอื่นทดแทนในภาวะที่ราคายางตกต่ำ
9	ต้องการให้ภาครัฐช่วยในเรื่องของราคายาง และให้ความรู้เกี่ยวกับการปลูกพืชแซมเพื่อช่วยเหลือในภาวะที่ราคายางตกต่ำ
10	ภาครัฐควรช่วยในเรื่องการรับซื้อยาง ราคายาง และควรวางวิธีแก้ไขที่มีความยั่งยืนมากกว่านี้
11	ต้องการให้ภาครัฐช่วยในด้านราคายาง และช่วยส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราเพื่อที่ราคายางพาราจะสูงขึ้นกว่าในปัจจุบันนี้
12	ต้องการให้ช่วยส่งเสริมการแปรรูปเพื่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และราคายางจะได้มีราคา ที่สูงขึ้น
13	ต้องการให้ภาครัฐช่วยพยุงราคายางพาราให้สูงกว่าปัจจุบันนี้ ช่วยในเรื่องการส่งออกยางให้ได้มากๆ เพื่อที่ราคายางในประเทศจะได้ปรับตัวสูงขึ้น
14	ต้องการให้รัฐบาลช่วยในเรื่องราคายาง และหาตลาดรองรับผลผลิต
15	การประกันราคา และการจ่ายเงินชดเชยเป็นทางออกที่ไม่ดีนัก ต้องการให้รัฐบาลช่วยหาวิธีแก้ปัญหาที่ยั่งยืน
16	ภาครัฐควรช่วยส่งเสริม ให้ความรู้กับเกษตรกรในการแปรรูปผลผลิตให้มีคุณภาพ หรือช่วยหาตลาดเพื่อส่งออกยางพาราออกไปต่างประเทศให้ได้มากๆ เพื่อที่ราคายางจะได้สูงขึ้น
17	ต้องการให้ภาครัฐช่วยพยุงราคายางพาราไม่ให้ตกต่ำไปมากกว่านี้ หรือช่วยส่งเสริม แปรรูปผลผลิตเพื่อเป็นการเสริมรายได้ให้กับเกษตรกรในภาวะที่ราคายางตกต่ำ

จากตารางที่ 4-11 พบว่าการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ ความต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือในเรื่องใด เกษตรกรชาวสวนยางต้องการให้ภาครัฐช่วยในเรื่องของราคายางที่ตกต่ำในปัจจุบัน ต้องการให้ช่วยประกันราคายางพารา หรือช่วยพยุงราคายางไม่ให้ตกต่ำไปมากกว่านี้ ต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ช่วยให้ความรู้ในเรื่องการแปรรูปผลผลิตให้

มีคุณภาพ ช่วยตลาดในการรับซื้อผลผลิตจากยางพารา ช่วยส่งเสริมให้มีการใช้ยางในประเทศให้มากขึ้น และให้ความรู้ในเรื่องการปลูกพืชแซม หรือพืชร่วมในสวนยางเพื่อเป็นรายได้เสริมในภาวะที่ราคายางตกต่ำ และต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน เร่งหาวิธีการแก้ไขปัญหาราคายางที่ตกต่ำให้มีความยั่งยืน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง ความต้องการการช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยางในความ
รับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง เป็นการศึกษาวิจัยเชิง
คุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการทำสวนยางพารา โดยศึกษา
จากข้อเท็จจริงประสบการณ์ของเกษตรกรชาวสวนยางโดยตรง เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการ
ศึกษาสรุปได้ ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุน
สงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง

1. เพศ อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษา พบว่าเกษตรกรชาวสวนยางนั้นเป็นงานที่
สามารถทำได้ทั้งชาย และหญิง เป็นอาชีพที่ต้องทำงานในช่วงเวลาเช้ามีดจนถึงช่วงสาย (03.00 น. -
08.00 น.) เหตุผลในการประกอบอาชีพนี้มีหลายปัจจัย เช่น เป็นอาชีพที่บรรพบุรุษเคยทำมาก่อน
พื้นที่ไม่สามารถทำการปลูกพืชชนิดอื่นได้ หรือไม่มีความสามารถในการดูแลพืชชนิดอื่น เนื่องจาก
ยางพาราเป็นพืชที่ไม่ยุ่งยากในการดูแลรักษา ในส่วนของช่วงอายุมักจะมีอายุเฉลี่ยตั้งแต่ 30-79 ปี
โดยที่นางสาวอาชีวะ อาดำ เป็นเกษตรกรที่มีอายุน้อยที่สุด คือ อายุ 30 ปี และนายจริงใจ ปาล
สุทธิ เป็นเกษตรกรที่มีอายุมากที่สุด คือ อายุ 79 ปี จากข้อมูลในการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง
ในช่วงอายุ 40-59 ปี เป็นช่วงอายุที่ประกอบอาชีพทำสวนยางมากที่สุด คือ จำนวน 6 ราย สถานภาพ
ของเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส หรือมีครอบครัวแล้ว ซึ่งเกษตรกรชาวสวน
ยางมีการศึกษาตั้งแต่ต่ำกว่า ม.3 จำนวน 4 ราย ม.6 หรือเทียบเท่า จำนวน 4 ราย ปวส.อนุปริญญา
จำนวน 3 ราย ปริญญาตรี จำนวน 5 ราย และปริญญาโท จำนวน 1 ราย ซึ่งเกษตรกรที่มีช่วงระดับ
การศึกษาตั้งแต่ ปวส.อนุปริญญา จนถึง ปริญญาโท เกษตรกรเหล่านี้มีอาชีพทำสวนยางเป็นอาชีพ
เสริม

2. รายได้ พื้นที่ในการปลูก พันธุ์ยาง จำนวนต้นยาง ปีที่ปลูก พบว่าเกษตรกรชาวสวน
ยางมีรายได้อยู่ในระดับต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 3 ราย 10,000 - 20,000 บาท จำนวน 7 ราย
และ 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 7 ราย รายได้จะขึ้นอยู่กับขนาดของที่ดิน ซึ่งถ้าหากมาพื้นที่ใน
การทำสวนยางมาก รายได้ที่ได้รับก็จะอยู่ในระดับที่สูง พันธุ์ยางที่มีความนิยมปลูกมากที่สุดใน

พื้นที่อำเภอแกลง อำเภอวังจันทร์ และอำเภอเขาชะเมา คือ ยางพันธ์ RRIM 600 ซึ่งเป็นพันธุ์ที่สำนักงานกองทุนสวนยางแนะนำให้ปลูก จำนวนของต้นยางจะขึ้นอยู่กับพื้นที่ ซึ่งโดยประมาณ 1 ไร่ จะสามารถปลูกต้นยางได้ 70-75 ต้น โดยเกษตรกรที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เป็นเกษตรกรที่มีต้นยางอายุ 7 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นปีที่สามารถเปิดกรีดได้

3. จำนวนต้นยางที่เปิดกรีด ระบบกรีด ปริมาณผลผลิต และ แรงงาน พบว่าเกษตรกรชาวสวนยางมักเปิดกรีดยางเต็มจำนวนทั้งหมด หรืออาจเปิดกรีดน้อยกว่าจำนวนต้นยางที่ปลูก เนื่องจากต้นยางบางต้นอาจยังไม่สมบูรณ์มากพอที่ทำการเปิดกรีด หรือต้นยางอาจเกิดความเสียหายจากโรค หรือภัยธรรมชาติ ทำให้ไม่สามารถเปิดกรีดได้ ระบบการกรีดส่วนใหญ่ที่เกษตรกรชาวสวนยางนิยม คือการกรีดระบบ 1/3 ต้น กรีด 2 วัน เว้น 1 วัน หรือ กรีด 3 วัน เว้น 1 วัน ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของต้นยาง ปริมาณผลผลิตที่ได้จะอยู่ในช่วงระดับ 200 - 250 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งปริมาณผลผลิตดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของน้ำยาง คุณภาพในการผลิตของเกษตรกร โดยที่เกษตรกรชาวสวนยางสวนใหญ่ที่มีต้นยางเกินกว่า 500 ต้นขึ้นไป หรือเกษตรกรที่มีอาชีพการทำสวนยางเป็นอาชีพเสริม จะต้องมีการจ้างแรงงานในการกรีดยาง

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการทำสวนยางพารา

1. ปัญหา และอุปสรรคที่เกิดจากภัยธรรมชาติ (ไฟไหม้ ภัยแล้ง ฝนตก) มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพาราหรือไม่อย่างไร

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ ภัยธรรมชาติ (ไฟไหม้ ภัยแล้ง ฝนตก) มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพาราหรือไม่อย่างไร เกษตรกรชาวสวนยาง คิดว่าภัยธรรมชาติมีผลต่อการดำเนินการทำสวนยาง เพราะภัยธรรมชาติเป็นเหตุที่ไม่สามารถควบคุมได้และเมื่อภัยธรรมชาติเกิดขึ้นแล้วสิ่งที่เกษตรกรได้รับผลกระทบคือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากภัยธรรมชาตินั้น ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายที่เกิดกับต้นยางพารา ต้นยางเจริญเติบโตได้ไม่เต็มที่ทำให้ต้นยางไม่สมบูรณ์ ผลผลิตที่ลดน้อยลง ไม่ได้คุณภาพ และยังคงเสียต้นทุนในการซ่อมแซมบำรุงรักษาสวนยาง

2. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจาก ราคาที่ดิน พันธุ์ต้นยาง อุปกรณ์ต่างๆ

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ ต้นทุนที่เกิดขึ้นจาก ราคาที่ดิน พันธุ์ต้นยาง อุปกรณ์ต่างๆ ดังนี้

- ราคาที่ดิน เกษตรกรชาวสวนยาง 70.59% คิดว่าราคาที่ดินไม่มีผลต่อต้นทุนในการดำเนินการทำสวนยาง เนื่องจากเกษตรกรเหล่านี้ไม่ได้ซื้อที่ดิน เกษตรกรได้รับที่ดินต่อมาจากครอบครัวของตนเอง และเกษตรกรชาวสวนยาง 29.41% คิดว่าราคาที่ดินเป็นต้นทุนที่สูง เนื่องจากราคาที่ดินใน

ปัจจุบันมีราคาที่สูง และที่ดินที่ซื้อ เป็นที่ดินที่มีต้นยางพร้อมกรีดยอยู่แล้ว จึงทำให้ราคาที่ดินมีราคาสูง

- พันธุ์ต้นยาง เกษตรกรชาวสวนยาง 64.71% คิดว่าไม่มีผลต่อต้นทุนในการดำเนินการ เนื่องจากเป็นการลงทุนเพียงครั้งเดียว สามารถให้ผลผลิตได้ในระยะยาว และในบางสวนเป็นต้นยางเก่าที่ครอบครัวยุติปลูกไว้ก่อนที่จะเข้ามาดำเนินการ และเกษตรกรชาวสวนยาง 35.29% คิดว่ามีผลต่อต้นทุนในการดำเนินการเนื่องจากเกษตรกรไม่ได้มีความรู้ในการเพาะพันธุ์ต้นกล้าตัวเอง และในช่วงปีแรกๆ เกษตรกรยังไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้

- อุปกรณ์ เกษตรกรชาวสวนยาง 52.94% คิดว่ามีผลต่อการดำเนินการ เนื่องจากอุปกรณ์ในปัจจุบันค่อนข้างมีราคาสูง และเกษตรกรชาวสวนยาง 47.06% คิดว่าไม่มีผลต่อการดำเนินการ เนื่องจากอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินการเป็นอุปกรณ์ที่สามารถใช้ได้หลายครั้ง ขึ้นอยู่กับการดูแลรักษาของเกษตรกรเอง

3. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับแมลง วัชพืช และโรคที่เกิดกับต้นยางพารา มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพาราหรือไม่อย่างไร

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ แมลง วัชพืช และโรคที่เกิดกับต้นยางพารา มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพาราหรือไม่อย่างไร เกษตรกรชาวสวนยาง คิดว่าแมลง วัชพืช และโรค ที่เกิดกับต้นยางพารา มีผลกระทบต่อการทำสวนยางพารา เนื่องจากแมลง วัชพืช และโรคที่เกิดขึ้นทำให้ต้นยางไม่สมบูรณ์ ทำให้ได้ผลผลิตน้อยกว่าที่ควรจะเป็น คุณภาพผลผลิตต่ำ ต้นยางเสียหาย และต้องเสียต้นทุนไปกับการดูแลรักษาต้นยาง

4. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงงาน และ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิตเป็นต้นทุนที่สูงหรือไม่

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ ปัจจัยด้านแรงงาน และ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิต เป็นต้นทุนที่สูงหรือไม่ เกษตรกรชาวสวนยาง 99.83% คิดว่ามีผลต่อต้นทุนและแรงงานเป็นต้นทุนที่สูง เพราะในภาวะปัจจุบันที่ราคายางตกต่ำ แรงงานหายาก แรงงานที่หาได้เรียกร้องขอให้เจ้าของแบ่งผลประโยชน์ในอัตรา 50:50 แต่ในขณะที่เดียวกันเจ้าของสวนยังคงต้องแบกรับภาระค่าปุ๋ย ค่ายารักษาโรค แต่แรงงานเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำเนินการทำสวนยาง จึงเป็นต้นทุนที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เกษตรกรบางรายจึงต้องหยุดกรีดยางในช่วงที่ราคายางตกต่ำเพื่อหลีกเลี่ยงต้นทุนที่เกิดขึ้น และเกษตรกรสวนยาง 0.17% คิดว่าแรงงานไม่มีผลต่อต้นทุนในการดำเนินการ เนื่องจากเป็นสวนยางขนาดเล็กเกษตรกรไม่ได้จ้างแรงงานในการดำเนินการ เกษตรกรดำเนินการด้วยตนเอง

5. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับต้นทุนในการดำเนินการ กับผลตอบแทนที่ได้รับ

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับต้นทุนในการดำเนินการ กับผลตอบแทนที่ได้รับ เกษตรกรชาวสวนยาง คิดว่าผลตอบแทนที่ได้รับในปัจจุบันยังไม่เพียงพอต่อต้นทุนในการดำเนินการ เนื่องจากสถานการณ์ในปัจจุบันยางพารามีราคาคต่ำ ผลตอบแทนที่ได้รับน้อยลงมาก ในขณะที่เกษตรกรต้องแบกรับภาระในการดำเนินการสวนยางเท่าเดิม หรือสูงขึ้น ทำให้เกษตรกรบางรายต้องหาอาชีพเสริม หรือปลูกพืชแซมเพื่อช่วยในเรื่องรายได้

6. การวางแผนก่อนการปลูกยางหรือไม่อย่างไร เพื่อให้ได้ยางที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ การวางแผนก่อนการปลูกยาง เพื่อให้ได้ยางที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ เกษตรกรชาวสวนยาง 70.59% มีการวางแผนก่อนการปลูกยาง โดยการศึกษาหาข้อมูลจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง นักวิชาการ และผู้ที่มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารา เพื่อลดปัญหาการสูญเสีย มีการขอกุณสงเคราะห์กับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อขอสนับสนุนต้นพันธุ์ยาง ปุ๋ย และเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพที่ดี และเกษตรกรชาวสวนยาง 29.41% ไม่มีวางแผนก่อนการปลูกยางพารา เนื่องจากเกษตรกรไม่มีความรู้ในการปลูกพืชอื่น บางส่วนเป็นสวนที่มีต้นยางเดิมอยู่แล้วก่อนที่จะเข้ามาดำเนินการ และในบางพื้นที่ไม่สามารถปลูกพืชชนิดอื่นเนื่องจากไม่มีแหล่งน้ำในการดูแลพืช

7. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับสถานการณ์ยางพาราในปัจจุบัน

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ สถานการณ์ยางพาราในปัจจุบัน เกษตรกรชาวสวนยาง คิดว่าสถานการณ์ยางในปัจจุบันอยู่ในภาวะที่ตกต่ำในเรื่องผลตอบแทนด้านราคาเป็นอย่างมาก เกษตรกรชาวสวนยางได้รับความเดือดร้อนจากการที่ต้องแบกรับต้นทุนที่สูงรายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอในการดูแลครอบครัว และไม่เพียงพอต่อการดูแลสวนยางพารา อีกทั้งราคาค่าจ้างแรงงาน อุปกรณ์ ปุ๋ย และสารเคมีต่างๆ ที่ต้องใช้ในการดำเนินการสวนยางมีราคาที่สูงขึ้น เจ้าของสวนบางรายต้องพักการกรีดยางไว้ก่อนเนื่องจากไม่สามารถแบกรับต้นทุนในการดำเนินการได้

8. ความต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือในเรื่องใด

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ ความต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือในเรื่องใด เกษตรกรชาวสวนยางต้องการให้ภาครัฐช่วยในเรื่องของราคายางที่ตกต่ำในปัจจุบัน ต้องการให้ช่วยประกันราคายางพารา หรือช่วยพยุงราคายางไม่ได้ตกต่ำไปมากกว่านี้ ต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ช่วยให้ความรู้ในเรื่องการแปรรูปผลผลิตให้มีคุณภาพ ช่วยหาตลาดในการรับซื้อผลผลิตจากยางพารา ช่วยส่งเสริมให้มีการใช้ยางในประเทศให้มากขึ้น และ

ให้ความรู้ในเรื่องการปลูกพืชแซม หรือพืชร่วมในสวนยางเพื่อเป็นรายได้เสริมในภาวะที่ราคายางตกต่ำ และต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน เร่งหาวิธีการแก้ไขปัญหาราคายางที่ตกต่ำให้มีความยั่งยืน

อภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่อง การแก้ปัญหาอย่างมีทิศทางสำหรับเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ ภาคเอกชน ในการดำเนินการทำสวนยาง พบว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีความต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน พิจารณาสับสนุนในด้านราคา และความเป็นอยู่ของเกษตรกร รองลงมาคือต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ช่วยเหลือทางด้านการตลาด สอดคล้องกับการศึกษาของ ชีรวุฒิ ทัศนายนธ์ (2552, หน้า 99) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการแก้ไขปัญหาด้านราคา และด้านการตลาด ทั้ง 2 ด้าน เป็นปัญหาที่เกษตรกรต้องการให้ภาครัฐ และภาคเอกชน เข้ามาช่วยแก้ไขมากที่สุด

2. ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับแมลง วัชพืช และโรคที่เกิดกับต้นยาง พบว่ามีผลต่อการดำเนินการทำสวนยาง เนื่องจากแมลง วัชพืช และโรคที่เกิดขึ้นทำให้ต้นยางไม่สมบูรณ์ และทำให้ได้ผลผลิตน้อยกว่าที่ควรจะเป็น คุณภาพของน้ำยางตกต่ำ ต้นยางเกิดความเสียหาย และต้องเสียต้นทุนไปกับการดูแลรักษามากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ ฐาปณี ชูชีพ (2555, หน้า 125) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนทำสวนยางพาราของเกษตรกรตำบลเนินซ้อ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ซึ่งผลการศึกษา พบว่า แมลง วัชพืช และโรค เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนทำสวนยางพารา เพราะปัญหาดังกล่าว จะต้องมีการบำรุงรักษา ดูแลสวน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดต้นทุนในการดำเนินการ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เรื่อง ศึกษาความต้องการการช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

เกษตรกรควรศึกษาหาความรู้ ควรมีการวางแผนก่อนที่จะดำเนินการ ทั้งในด้านของ ต้นทุนในการดำเนินการ ด้านการดูแลรักษา ด้านการผลิต ด้านการตลาด และควรศึกษา

1. ก่อนว่าในปัจจุบันจนถึงช่วงเวลาที่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้นั้นสถานการณ์จะเป็นไปในทิศทางใด
2. ภาครัฐ ภาคเอกชน ควรหาวิธีการแก้ไขปัญหาอย่างมีทิศทางในเรื่องราคารายที่ตกต่ำ และปัญหาตลาดต่างประเทศที่จะรับซื้อยาง เพื่อที่จะลด หรือขจัดปัญหาของเกษตรกรชาวสวนยางได้อย่างยั่งยืน
3. ภาครัฐ ภาคเอกชน ควรส่งเสริมสนับสนุนให้เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้ในสถานการณ์ที่ราคารายตกต่ำ เช่น ส่งเสริมให้มีการปลูกพืชแซม เลี้ยงสัตว์ หรือหาอาชีพเสริมเพื่อที่จะบรรเทาความเดือดร้อนจากราคารายที่ตกต่ำ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาให้ครอบคลุมในได้อื่นๆ ได้แก่

1. ควรศึกษาจุดคุ้มทุนในการทำสวนยางพารา ของเกษตรกรชาวสวนยาง
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในการทำสวนยาง หรือเกษตรกรชนิดอื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การยางแห่งประเทศไทย. (2558). *คู่มือโครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง*.

กรุงเทพฯ: การยางแห่งประเทศไทย.

ฐาปณี ชูชีพ. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนทำสวนยางพาราของเกษตรกรตำบลเนินฆ้อ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง*. ปัญหาพิเศษ หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน, วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธีรวุฒิ พัฒนายนันท์. (2552). *ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี*. ปัญหาพิเศษ หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศุภรทิพย์ นิลารักษ์. (2557). *คุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง ภายในเขตพื้นที่จังหวัดตราด*. งานนิพนธ์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สถาบันวิจัยยาง. (2556). *การจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการเกษตร.

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. (2554). *หลักปฏิบัติการจัดการสวนยาง*. กรุงเทพฯ: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

เอกชัย พลฤกษ์อำไพ. (2547). *คู่มือยางพารา*. กรุงเทพฯ: เพ็ท-แพลัน พับลิชชิ่ง.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รับรองผลการสัมภาษณ์ และข้อเสนอแนะ

รับรองผลการสัมภาษณ์ และข้อเสนอแนะ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

นายสุชิน ชูเชิด ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง เห็นด้วยกับผลการวิจัย เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยางอำเภอแกลง หรือจังหวัดระยอง ไม่ควรที่จะทำสวนยางเพียงอย่างเดียว ควรที่จะปลูกพืชชนิดอื่นร่วมด้วย เช่น ในกรณีปลูกยางใหม่ ก็จะต้องปลูกสับปะรด กล้วย หรือพืชอื่นแซมในสวนไปด้วย และควรหาอาชีพอื่น ๆ ทำร่วมด้วย เช่น การทำสวนผลไม้ ปลูกมันสำปะหลัง ค้าขาย รับจ้าง เพื่อที่เมื่อราคายางตกต่ำก็จะได้มีรายได้จากส่วนอื่นมาทดแทน โดยเฉพาะเกษตรกรชาวสวนยางที่ต้องใช้แรงงานในการกรีดยาง ควรที่จะใช้แรงงานในครัวเรือนเป็นผู้กรีดยางเอง ก็จะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยลดผลกระทบในเรื่องต้นทุนด้านแรงงานได้

นางฉัฐวรรณ วงศ์เนียม ตำแหน่ง เกษตรอำเภอวังจันทร์ เห็นด้วยกับผลการวิจัย และมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัย ดังนี้ ปัจจุบันมีองค์กรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับยางพาราโดยตรงจะได้รับผิดชอบเกี่ยวกับสถานการณ์ แนวโน้มและทิศทางการส่งเสริมที่ชัดเจน ส่วนในเรื่องราคายางตกต่ำเป็นเหตุจากสถานการณ์โลกและความต้องการยางธรรมชาติลดลง ราคาน้ำมันลดลง และพื้นที่ปลูกยางเพิ่มมากขึ้น เกิดจากผลของราคายางที่ผ่านมาทำให้เกษตรกรหันมาปลูกยางเพิ่มและประเทศเพื่อนบ้านก็ส่งเสริมการปลูกยางเพิ่มขึ้น และในอนาคตอาจมีพืชทดแทนยางพาราซึ่งมีคุณสมบัติเหมือนยางพาราที่นักวิจัยคิดค้นขึ้นมาทดแทนยางพารา เกษตรกรต้องปรับเปลี่ยนกิจกรรมและศึกษาข้อมูลในอนาคตเพื่อวางแผนการผลิตพืชให้ตรงกับสถานการณ์ปัจจุบัน และความอยู่รอดของชาวสวนยางในอนาคต

นายสมพงษ์ บัวเงิน ตำแหน่ง หัวหน้าแผนกปฏิบัติการ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง เห็นด้วยกับผลการวิจัย เพราะปัจจุบันนี้มีหน่วยงานของรัฐ คือ การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เดิม เป็นผู้รับผิดชอบในการสงเคราะห์สนับสนุนการปลูกยางพารา และส่งเสริมให้มีการปลูกพืชแทน เพื่อช่วยลดปัญหาต้นทุนในการดำเนินการของเกษตรกรชาวสวนยาง และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ยังมีการสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกพืชร่วม และพืชแซมในสวนยาง เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรในภาวะที่ราคายางตกต่ำในปัจจุบัน

นายวีรยุทธ บรรดาศักดิ์ ตำแหน่ง นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ เห็นด้วยกับผลการวิจัย ซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะ คือ งานวิจัยเป็นการสะท้อนถึงสถานการณ์ของการผลิตยางพารา เกษตรกรชาวสวนยาง และสภาพสังคมในปัจจุบัน ทำให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของ

ชาวสวนยาง จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีการนำเสนอสิ่งเหล่านี้ให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ และหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันให้มีความยั่งยืนต่อไป แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันมีการปลูกยางพาราอย่างแพร่หลายทั่วประเทศ เนื่องจากในอดีตยางพารามีราคาค่อนข้างสูง ส่งผลให้ปัจจุบันเมื่อผลผลิตออกมามากจึงทำให้ราคาต่ำลง เกษตรกรยังคงมีการปลูกพืชเชิงเดี่ยวเป็นส่วนใหญ่ เมื่อมีปัญหาเรื่องราคาจึงทำให้เกษตรกรเกิดความเดือดร้อน ควรปรับเปลี่ยนการปลูกพืชจากเชิงเดี่ยวเป็นแบบผสมผสาน อีกทางหนึ่งคือการใช้ยางในประเทศ เช่น การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ หรือส่งออกเพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศ

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ศึกษาความต้องการการช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของ
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแก่ง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการเรียนวิชาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้ทำการวิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ด้วย และขอขอบคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกรชาวสวนยาง

- ชื่อ – นามสกุล
- อายุ.....ปี
- สถานภาพ
() โสด () สมรส () หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่
- การศึกษา
() ต่ำกว่า ม.3 () ม.6 หรือเทียบเท่า () ปวส.อนุปริญญา
() ปริญญาตรี () ปริญญาโท หรือสูงกว่า
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
() ต่ำกว่า 10,000 บาท () ระหว่าง 10,000-20,000 บาท
() ระหว่าง 20,001-30,000 บาท () ระหว่าง 30,001 ขึ้นไป
- ท่านมีพื้นที่ในการปลูกยางพาราทั้งหมดไร่งานตารางวา
- ชื่อพันธุ์ต้นยาง.....
- จำนวนต้นยาง.....ต้น
- ปีที่ปลูก.....
- จำนวนต้นยางที่กรีด..... ต้น
- ระบบกรีด ครั้งต้น 1/3 ต้น กรีด วัน เว้น วัน อื่นๆ
- ปริมาณผลผลิต เนื้อยางแห้ง.....กิโลกรัม/ปี
- แรงงาน กรีดเอง จ้างกรีด จำนวน คน

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการทำสวนยางพารา

1. ท่านคิดว่าภัยธรรมชาติ (ไฟไหม้ ภัยแล้ง ฝนตก) มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพาราหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดเห็นเช่นใดกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจาก ราคาที่ดิน พันธุ์ต้นยาง อุปกรณ์ต่าง ๆ

ราคาที่ดิน.....

พันธุ์ต้นยาง.....

อุปกรณ์ต่าง ๆ.....

3. ท่านคิดว่าแมลง วัชพืช และโรคที่เกิดกับต้นยางพารา มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพาราหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านแรงงาน และ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิต เป็นต้นทุนที่สูงหรือไม่

.....

.....

.....

.....

5. ท่านมีความคิดเห็นเช่นใดเกี่ยวกับต้นทุนในการดำเนินการ กับผลตอบแทนที่ได้รับ

.....

.....

.....

.....

6. ท่านมีการวางแผนก่อนการปลูกยางหรือไม่อย่างไร เพื่อให้ได้ยางที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

.....

7. ท่านคิดอย่างไรกับสถานการณ์ยางพาราในปัจจุบัน

.....

.....

.....

.....

8. ท่านมีความต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือในเรื่องใด

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

สรุปผลความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสัมภาษณ์ (วิจัยเชิงคุณภาพ)

แบบสัมภาษณ์นี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงคุณภาพ)

- ได้
 ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน
 ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ.....ดร. สักดา อธิ์ศรีโรจน์.....

ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ
..... 18 / 15.ค. / 2558

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงคุณภาพ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ การแก้ปัญหาอย่างมีทิศทางสำหรับเกษตรกรชาวสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงาน
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง

ชื่อผู้วิจัย นางสาวณัฐนันท์ โพธิ์จันทร์

รหัสประจำตัว 56710261

นิสิตหลักสูตร

สาขาบริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหาร (Ex-mba/Y-mba รุ่น 28)

หมายเลขโทรศัพท์ 084 – 3990595 email 56710261@my.buu.ac.th

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ภทรี พิธีศักดิ์

ข้อมูลเบื้องต้น

1. วัตถุประสงค์

เพื่อแก้ปัญหาอย่างมีทิศทางสำหรับเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงาน
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง

แบบสัมภาษณ์นี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงคุณภาพ)

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ: ศ.ดร.วิมล งาม

ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ
ศ.ดร.วิมล งาม / ศ.ดร.วิมล งาม / 58

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบสัมภาษณ์ (วิจัยเชิงคุณภาพ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ การแก้ปัญหาอย่างมีทิศทางสำหรับเกษตรกรชาวสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงาน
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง

ชื่อผู้วิจัย นางสาวฉวีวรรณท์ โทธิจันทร์

รหัสประจำตัว 56710261

นิสิตหลักสูตร

สาขาบริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหาร (Ex-mba/Y-mba รุ่น 28)

หมายเลขโทรศัพท์ 084 - 3990595 email 56710261@my.buu.ac.th

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ภทรี frisตัด

ข้อมูลเบื้องต้น

1. วัตถุประสงค์

เพื่อแก้ปัญหาอย่างมีทิศทางสำหรับเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงาน
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง

แบบสัมภาษณ์นี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงคุณภาพ)

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ..... *Enlo Hongsorn*

ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

...../...../.....

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสัมภาษณ์ (วิจัยเชิงคุณภาพ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ การแก้ปัญหาอย่างมีทิศทางสำหรับเกษตรกรชาวสวนยาง ในความรับผิดชอบของสำนักงาน
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเกลอง

ชื่อผู้วิจัย นางสาวณัฐนันท์ โพธิจันทร์

รหัสประจำตัว 56710261

นิสิตหลักสูตร

สาขาบริหารธุรกิจ สำหรับผู้บริหาร (Ex-mba/Y-mba รุ่น 28)

หมายเลขโทรศัพท์ 084 – 3990595 email 56710261@my.buu.ac.th

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ภัทรี frisตัด

ข้อมูลเบื้องต้น

1. วัตถุประสงค์

เพื่อแก้ปัญหาอย่างมีทิศทางสำหรับเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงาน
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเกลอง

สรุปผลการทดสอบ IOC

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ
 ดังรายนามต่อไปนี้

1. ดร.บรรพต วิรุณราช อาจารย์ประจำ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์ อาจารย์ประจำ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ดร.ธีทัต ตริศิริโชติ อาจารย์ประจำ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ค่าคะแนน	+1	หมายถึง	คำถามมีความเหมาะสม
	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่
	-1	หมายถึง	คำถามที่ไม่มีความเหมาะสม

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item – objective : IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่า
 IOC คือข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 – 1.00 ถือว่าเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ แต่สำหรับข้อ
 คำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดออก

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	ดร.บรรพต	ดร.ศรัณยา	ดร.ธีทัต	ผล IOC
1. ชื่อ – นามสกุล	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
2. อายุ.....ปี	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
3. สถานภาพ () โสด () สมรส () หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	ดร.บรรพต	ดร.ศรัณยา	ดร.ธีทัต	ผล IOC
4. การศึกษา () ต่ำกว่า ม.3 () ม.6 หรือเทียบเท่า () ปวส.อนุปริญญา () ปริญญาตรี () ปริญญาโท หรือสูงกว่า	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน () ต่ำกว่า 10,000 บาท () ระหว่าง 10,000-20,000 บาท () ระหว่าง 20,001-30,000 บาท () ระหว่าง 30,001 ขึ้นไป	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
6. ท่านมีพื้นที่ในการปลูกยางพารา ทั้งหมดไร่งานตารางวา	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
7. ชื่อพันธุ์ต้นยาง.....	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
8. จำนวนต้นยาง.....ต้น	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
9. ปีที่ปลูก.....	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
10. จำนวนต้นยางที่กรี๊ด..... ต้น	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
11. ระบบกรี๊ด ☐ ครั้งต้น ☐ 1/3 ต้น กรี๊ด วัน เว้น วัน ☐ อื่นๆ	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
12. ปริมาณผลผลิต เนื้อยางแห้งกิโลกรัม/ปี	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	ดร.บรรพต	ดร.ศรัณษา	ดร.ธีทัต	ผล IOC
13. แร้งงาน ☐ กรีดเอง ☐ จ้างกรีด จำนวน คน	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการทำสวนยางพารา

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	ดร.บรรพต	ดร.ศรัณยา	ดร.ธีทัต	ผล IOC
1. ท่านคิดว่าภัยธรรมชาติ (ไฟไหม้ ภัยแล้ง ฝนตก) มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพาราหรือไม่อย่างไร	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
2. ท่านคิดเห็นเช่นใดกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจาก ราคาที่ดิน พันธุ์ต้นยาง อุปกรณ์ต่างๆ ราคาที่ดิน..... พันธุ์ต้นยาง..... อุปกรณ์ต่างๆ.....	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
3. ท่านคิดว่าแมลง วัชพืช และโรคที่เกิดขึ้นกับต้นยางพารา มีผลต่อการดำเนินการทำสวนยางพาราหรือไม่อย่างไร	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
4. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิต เป็นต้นทุนที่สูงหรือไม่	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
5. ท่านมีความคิดเห็นเช่นใดเกี่ยวกับต้นทุนในการดำเนินการ กับผลตอบแทนที่ได้รับ	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
6. ท่านมีการวางแผนก่อนการปลูกยางหรือไม่อย่างไร เพื่อให้ได้ยางที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
7. ท่านคิดอย่างไรกับสถานการณ์ยางพาราในปัจจุบัน	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง
8. ท่านมีความต้องการให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือ	+1	+1	+1	1.00 สอดคล้อง

ภาคผนวก ง

ผลการตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมทางวิชาการ (อักขรวิสุทธิ์)

Plagiarism Checking Report

Created on May 18, 2016 at 16:06 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
231358	May 18, 2016 at 16:06 PM	56710261@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 1(อ.สิง) 2.docx	Completed	0.00 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
-----	-------	-----------	--------	------------------

No data available in table

Plagiarism Checking Report

Created on May 18, 2016 at 16:11 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
231366	May 18, 2016 at 16:11 PM	56710261@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 2(อ.สิง).docx	Completed	1.13 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการลงทุนทำสวนยางพาราในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช	พิเชษฐ บุรณะสันติ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1.13 %

Plagiarism Checking Report

Created on May 18, 2016 at 16:12 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
231367	May 18, 2016 at 16:12 PM	56710261@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 3(อ.ลิ่ง).docx	Completed	0.00 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
-----	-------	-----------	--------	------------------

No data available in table

Plagiarism Checking Report

Created on May 18, 2016 at 16:12 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
231368	May 18, 2016 at 16:12 PM	56710261@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 4(อ.ลิ่ง).docx	Completed	0.00 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
-----	-------	-----------	--------	------------------

No data available in table

Plagiarism Checking Report

Created on May 18, 2016 at 16:08 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
231361	May 18, 2016 at 16:08 PM	56710261@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 5(อ.สิง).docx	Completed	0.00%

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
-----	-------	-----------	--------	------------------

No data available in table

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวณัฐนันท์ โพธิจันทร์
วัน เดือน ปี เกิด	29 มกราคม 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดจันทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 16/1 หมู่ที่ 6 ตำบลสีพยา อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี 22120
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2553-2555	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล องค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี
พ.ศ. 2556-2557	เจ้าหน้าที่อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี
พ.ศ. 2558-ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2554-2555	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการระบบสารสนเทศ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี
พ.ศ. 2556-2558	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ) วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา